

ВИДАЄ СОЮЗ УКРАЇНОК АМЕРИКИ
PUBLISHED BY UNWLA, INC.

OUR LIFE

НАШЕ

ЖИТТЯ

12 | 2020
ГРУДЕНЬ | DECEMBER

СЛОВО ГОЛОВИ СОЮЗУ УКРАЇНОК АМЕРИКИ

Маріянна Заяць

*Веселих і щасливих Свят Різдва Христового,
миру, злагоди, достатку кожній родині у Новому році
сердечно бажає Головна Управа СУА!*

У ці тривожні часи, вже відсвяткувавши цілу низку свят 2020 року, починаючи з Великодня у квітні і опинившись у передріздвяному настрої грудня-січня, не дивно відчувати певну тривогу чи навіть легку депресію. Важко пригадати ще один рік, як нинішній, коли б люди так по-справжньому поцінували затишок великої родинної вечері. Однак у 2020 святкова вечеря у родинному колі за великим столом, де зберуться кілька поколінь, є потенційним джерелом підвищеної небезпеки, і від неї багато хто з нас відмовиться. Ритуали перетворюють звичайні свята на надзвичайні. Як гарбузовий пиріг, якщо його з'їсти у звичайний день жовтня — це лише гарбузовий пиріг. Але той самісінький пиріг на столі у четвертий четвер листопада — це вже не тільки гарбузовий пиріг, але частина традиції Дня Подяки. Миска борщу, яку подають до столу звичайного зимового дня — це звичайний суп. Але миска борщу на Святвечір — це вже таїнство, невіддільна частина щорічної Різдвяної традиції.

Цьогоріч за цих надзвичайних обставин важливо прийняти те, що навіть якщо ми і не будемо разом фізично, то все одно зможемо зосередитися на наших багатих українських традиціях, тримати їх близько біля серця та ділитися ними хоча б віртуально. Вечеря на Святого Миколая є чудовим прикладом традицій і часом, який з нетерпінням чекають наші діти та онуки. Запрошую вас прочитати зворушливе оповідання до дня Святого Миколая нашої україномовної редакторки Л. Тополі на ст. 32—33. Ця мила історія вчить, щоб ми, найперше, цінували членів своїх родин, а не матеріальні «речі» — урок, про який ми часто згадуємо, але рідше носимо глибоко у своєму серці. Не тільки відправлений подарунок поштою, але й проведений час з нашими онуками/правнуками, нехай і віртуально, є важливим і стане нашим святковим ритуалом цьогоріч. Без сумніву, у кожній сім'ї — свої традиції. Вони повторюються з року в рік. До них долучається вся родина і це насправді зміцнює родинні зв'язки (як спів Різдвяних колядок усією родиною). Технології сьогодення дозволяють нам дотримуватися таких родинних традицій навіть віддалено, а також сподіватися, що у майбутньому, після закінчення пандемії, у нас буде що згадати.

Упродовж мого президентства (з 2008 р.) я мала чудову нагоду та велику честь святкувати три знакові річниці СУА. 9 жовтня 2010 р. — 85-ту річницю СУА на елегантній гала-вечірці в Нью-Йорку в Українському Музеї, де презентували англомовний переклад «Свічі пам'яті»/A Candle in Remembrance (за спонсорської підтримки СУА), автором якого є проф. Валентина Борисенко. 17 жовтня 2015 р. СУА святкував своє 90-річчя в Українському Національному Домі в Нью-Йорку. Ця подія привернула увагу багатьох людей. Зала була переповненою, бо кожна без винятку українська організація з трьох найближчих штатів, що їх поєднує місто Нью-Йорк, порадувала нас своєю присутністю! Цього року 6 січня відбудеться віртуальна гала-подія святкування 95-ї річниці СУА за допомогою таких нині життєво необхідних засобів, як Zoom/GoToMeeting/Skype. XXXII Конвенцію СУА довелося відкласти через пандемію, тому такі технології, що дозволять нам все одно зібратися й урочисто згадати про свої досягнення, мають особливу ціну. Ми обов'язково поділимося враженнями про ці події, які пройнуть у незвичному для нас форматі, у наступному числі «Нашого Життя». До святкування сторіччя СУА залишається вже зовсім мало часу, а ми продовжуємо пишатися мудрими, сміливими, творчими, сильними духом жінками, які мають дар передбачення та є фундаментом і опорою наших українських громад.

Нехай Господь оберігає Вас і Ваші родини упродовж цієї Благодатної Пору!

REFLECTIONS FROM THE UNWLA PRESIDENT

Marianna Zajac

*Christ Is Born!
Let Us Glorify Him!*

*May the true meaning of Christmas and the joy of Christ's birth
be in your family's midst throughout this Holy Season!*

As we've lived through the spectrum of 2020 holidays during these challenging times, starting with Easter in April and finding ourselves at Christmastime now in December–January, it is not difficult to feel somewhat anxious or slightly depressed. If ever there were a year when people could use the comfort of a big holiday dinner, this is certainly it. Yet in 2020, a joyful, multigenerational meal around a crowded indoor dinner table is a potentially high-risk activity and will not happen for most of us. Rituals make these ordinary holidays extraordinary. For instance, a pumpkin pie eaten on a random day in October is just a pumpkin pie. But a pumpkin pie on the fourth Thursday of November is not just a pumpkin pie; it's part of a Thanksgiving custom. A bowl of borsch eaten on a winter day is just a familiar bowl of soup. But a bowl of Christmas Eve borsch is so special, an integral part of our yearly Christmas Eve custom.

Perhaps the key this year is to accept that, because of extraordinary circumstances, we might not be together physically – but we can still focus on our rich Ukrainian traditions, hold them close to our hearts, and share them virtually, if possible. The feast of St. Nicholas is a perfect example of tradition and also a thrilling time for our children or grandchildren. I invite you to read the touching St. Nicholas vignette authored by our Ukrainian editor, Larysa Topolia, on pages 32-33. This lovely story shares the lesson that we should treasure our family members rather than focusing on material “things” – a lesson often quoted but less frequently taken to heart. Sending a gift but, more importantly, spending time with our children/grandchildren, albeit virtually, might be a special holiday route. Also, each family has its very own traditions. These family traditions are repeated year after year, involving the whole family and actually strengthening family bonds (for instance, Christmas caroling together). Today's technology can allow us to share this type of tradition virtually with our family, giving us all something to look forward to and to remember when the pandemic subsides.

During my presidency (since 2008), I've had the wonderful honor and great pleasure to host three milestone UNWLA anniversaries. On October 9, 2010, we celebrated UNWLA's 85th anniversary with an elegant gala event at The Ukrainian Museum in New York City, when *A Candle in Remembrance*, the English translation (funded by the UNWLA) of Professor Valentyna Borysenko's *Свіча пам'яті*, was presented. On October 17, 2015, UNWLA's 90th was held before a packed house at the Ukrainian National Home in New York City. Every Ukrainian organization in the tri-state area was represented and joined us that evening! On December 6 this year, the UNWLA hosted a virtual gala to celebrate its 95th year of community activity, using today's technical lifelines – Zoom/GoToMeeting/Skype – to do so. Having had to postpone UNWLA's XXXII Convention because of the pandemic, it is valuable that technology will allow us to gather nevertheless to celebrate our accomplishments. We will recount this novel event's presentations in the next issue of *Our Life*. As we inch towards UNWLA's 100th anniversary, we continue to marvel at the intelligent, brave, creative, strong-willed women of foresight on whose shoulders we've built a pillar of our Ukrainian communities.

*May God keep you and your families under His protection
during this Blessed Season!*

НАШЕ ЖИТТЯ

Видає Союз Українок Америки
раз у місяць (крім серпня)

Головний редактор: Романа Ляброс
Україномовний редактор: Лариса Тополя
Редакційна колеґія:
Маріянна Заяць – голова СУА
Надя Нинка, Ока Грицак, Анна Кравчук,
Софія Геврик, Оксана Лодзюк Кривулич,
Наталія Павленко

OUR LIFE

Published monthly (except August) by the Ukrainian
National Women's League of America

Editor-in-Chief: Romana Labrosse
Ukrainian-language editor: Larysa Topolia
Editorial Board:
Marianna Zajac – UNWLA President
Nadia Nynka, Oka Hrycak, Anna Krawczuk,
Sophia Hewryk, Oksana Lodziuk Krywulych,
Natalia Pawlenko

Канцелярія СУА та адміністрація журналу
«Наше життя» / UNWLA & Our Life:
203 Second Avenue, 5th Floor
New York, NY 10003-5706
Telephone: 212-533-4646
E-mail: office@unwla.org (канцелярія)
E-mail: unwlaourlife@gmail.com (редакція)

Адміністратор: Оля Стасюк
Канцелярійні години: вт, ср, чт: 12 п.п. – 8 п.п.
Administrator: Olha Stasiuk
Office hours: T/W/Th 12–8 p.m.

Periodicals Postage Paid at Rochester, NY
and at additional mailing offices. (USPS 414-660)
POSTMASTER – send address changes to:
"OUR LIFE" 203 Second Ave., New York, NY 10003
© Copyright 2020
Ukrainian National Women's League of America, Inc.

Дизайн та друк:
Custom Design and Print Inc.
877-468-0102 | DesignAndPrintAgency.com

ISSN 0740-0225

\$3 Один примірник / Single copy
\$45 Річна передплата в США (не член СУА) / Annual subscrip-
tion for non-members in the US
\$50 У країнах поза межами США / Annual subscription for
non-members outside the US

Членкині СУА одержують «Наше життя» з оплатою членської
вкладки через відділ. Передплатникам письмово нагадується
про відновлення передплати. Річна вкладка вільної членкині
СУА – \$50.

Our Life magazine is included in UNWLA annual membership dues,
payable through the member's branch. Subscribers are sent renewal
letters. Annual dues for UNWLA members-at-large: \$50.

ЗМІСТ • CONTENTS

ДУМКИ ГОЛОВИ • FROM OUR PRESIDENT

- 2 Слово голови СУА. *Маріянна Заяць*
- 3 Reflections from the UNWLA President. *Marianna Zajac*

КУЛЬТУРА • CULTURE

- 5 З нами святий Миколай. *Раїса Лиша*
- 8 Забороняй, щоб панувати: як забороняли книжки в
Україні, і що з того вийшло. *Аліна Акуленко*
- 12 The Ukrainian Museum: The Lasting Legacy of Heorhii Narbut

ВІСТІ СФУЖО

- 6 Річні наради СФУЖО 2020

БЛАГОДІЙНІСТЬ • DONATIONS

- 7 СУА / UNWLA
- 14 Датки на Український Музей
- 28 UNWLA Scholarship / Children-Student Sponsorship Program

РОЗВІДКИ. ПУБЛІКАЦІЇ

- 19 «Та прийдуть до тебе Три празники в гості...» *Гриць Зогуля*

СТОРІНКА ДЛЯ БАТЬКІВ

- 20 Свята ніч. Легенда. *Сельма Лагерлеф*

HEALTH

- 23 Dots. *Dr. Ihor Magun*

НАША СУЧАСНИЦЯ

- 24 Євина пісня. Спогад про Єву Боруту з Гринівців.
Наталія Слободян-Байдюк

WOMEN IN OUR WORLD

- 26 Heroines of the Ukrainian Insurgent Army. *Lidia Slysh*

ДІЯЛЬНІСТЬ ОКРУГ І ВІДДІЛІВ

- 29 Шана американським жінкам – піонеркам жіночого руху.
Леся Шебець
- 30 65-й Відділ СУА у Нью-Бронсвік святкує своє 65-ліття.
Оксана Кузишин

НАШИМ ДІТЯМ

- 32 Лист до Святого Миколая. *Лариса Тополя*
- 33 Тиха ніч. *Людмила Горова*

НАШЕ ХАРЧУВАННЯ

- 34 Різдвяний колач, як його печуть в Нью-Йорку. *Маріянна Душар*

ПОКАЖЧИК СТАТЕЙ 2020 INDEX

- 35 Показчик статей – 2020
- 37 Subject Index – 2020

Наша обкладинка. Український фольклорний колектив, що святкує Різдво у Національному музеї народної архітектури та побуту України під відкритим небом у Києві.

Our cover: Ukrainian folk group celebrating Rізdvo (Christmas) at the open-air National Museum of Folk Architecture and Life of Ukraine in Kyiv.

З нами Святий Миколай

Раїса Лиша

Раїса Лиша — українська поетеса, есеїст, художниця. У 1988 р. разом з І. Сокульським, Ю. Віташем та ін. видавала незалежний літературно-художній і громадсько-політичний журнал «Пороги». Учасниця фестивалю української поезії «Золотий гомін». У 1990 р. стала лауреатом премії ім. В. Стуса. У її доробку есе, поезії, статті про культуру, релігію. Малярські твори Р. Лиші експонувалися у музеї І. Гончара (Київ) на виставці альтернативної образотворчості поетів «Прощання з кометою», а робота «Богородиця з дитям» (ілюстрація до поезії «Діво Маріє» зі збірки «Зірнула зірниця») була обкладинкою «Нашого життя» у січні 2019 р. Р. Лиша є номінанткою премії Фонду Лесі та Петра Ковалевих, започаткованої США.

Раїса Лиша з самвидавним журналом «Пороги» (1988—1990).

257 року по Різдві Христовому римський імператор Валеріян видав указ переслідувати і вбивати християн у всій Римській імперії, ось тоді у мірлікійському місті Патарі Бог воздвиг непорушний стовп для слави Свого імени: тут у цей час народився святий Миколай.

«Усе життя мірлікійського чудотворця, — каже святий Димитрій Ростовський, — було позначене любов'ю до ближнього. Доживши до глибокої старости, він з миром відійшов у вічність 6 грудня 342 р. Та смерть не перервала його побожних справ. Любов не вмирає; навпаки, за могильною межею вона стає набагато сильнішою, міцнішою та ширшою у своїх діях, ніж на землі: там вона ближча до престолу Божого і клопотання ті безперешкодні».

Добрі справи й рятунки піднесли святого Миколая над будь-яку земну велич, поставили його над усіма сильними землі. Оповідей про врятування людей з біди святим Миколаєм існує незліченно. Вони передавалися завше по всій Україні з уст в уста, ретельно, з найменшими подробицями, як найкоштовніший скарб. При цьому як визволений з біди, так і той, хто переказував іншому, і той, хто слухав цю «чисту правду», — були і є — незалежно від того, коли це відбувалось — не лише обдаровані, а й самі прилучені до радості обдарування. Кожен такий чудесний випадок — з безпосереднім втручанням святого посланця Божого — додає духовної міці, стверджує, що Господь виявляє Свою любов до світу, і до кожного з людей, коли вони — навіть у крайній скруті — продовжують вірити й щиро всім серцем покладаються на милість Божу.

Напевне, святий Миколай тим і близький українцям, що має невтомно чутливе, добре серце, швидше за птаха. Цим він подібний до самого Господа. Там, де з'являється святий Миколай, відразу оголюється у своїй недоречності будь-яка фальш, непевність у вірі. В одній з оповідей є характерна зворушлива подробиця: святий Миколай прийшов до недоброго чоловіка, щоб застерегти, аби той припинив знущання з беззахисної людини. А що перед тим щойно рятував якогось селянина, бо віз його загруз у болоті, і святий сам повитягав колеса з муляки — то поспішаючи, прийшов до лиходія у забруднених глиною чоботях. Через це той не повірив («бо він і в Бога не дуже то вірив!»), що то справді святий Миколай...

Можна уявити, як би подивився на святого нинішній самовпевнений скоробагачко... З цих народних переказів, з усіх тих багатозначних подробиць вимальовується ідеал життя, що люди, через св. Миколая та інших святих, яким довіряли свої жалі та сподівання, намагалися, долаючи зло і неправду — насамперед у власних душах, донести до самого Бога. Головне у цьому ідеалі — реальне торжество добра, доконечне утвердження правди. Та ось — чи достатньо в нас, нині живущих, віри та правдивої щирости, щоб і нам святий Миколай і всі святі допомогли встояти у добрі, не дали зникнути у «нежиття»?

Річні наради СФУЖО 2020

1 листопада 2020 року у віртуальному онлайн режимі успішно відбулися Річні наради СФУЖО з підбиття підсумків роботи за минулий 2020 рік та обговорення візії майбутнього організації.

У Річних нарадах СФУЖО 2020 р., що розпочалися Гімном України та Молитвою, взяли участь близько ста учасників — гості та делегати від організацій з мережі і прихильників, зокрема 8 делегатів від СУА на чолі з головою п. Маріянною Заяць. Серед поважних гостей, які виголошували вітальні слова (наживо або через надіслані відеозвернення) були: Владика С. Сус, глава Пасторально-міграційного відділу Патріаршої курії УГКЦ; урядова уповноважена з питань гендерної політики України д-р К. Левченко; президент СКУ П. Грод; почесні голови СФУЖО О. Соколик, М. Шкамбара, О. Сушко та багато інших.

Голова СФУЖО п. Анна Кісіль у вітальному слові подякувала за самовіддану працю, втілення цікавих проєктів у різних напрямках діяльності та побажала плідних нарад під гаслом «Сильні вірою, багаті досвідом, натхненні Україною — йдемо у майбутнє».

Захід, що пройшов динамічно та злагоджено, підготував Організаційний комітет, членами якого були і представниці СУА (голова СУА М. Заяць, М. Кебало, Л. Тополя) та блискуче провели п. Євгенія Петрова — перша заступниця голови СФУЖО, п. Марія Анна Заяць — друга заступниця, голова СУА, п. Марія Фінів — третя заступниця, голова Об'єднання Українських Жінок Великої Британії.

Делегати Річних нарад СФУЖО провели **Акцію**: одягнули чорні вишиванки як знак протесту проти розв'язаної Росією війни в Україні, материнського прояву жалоби за тими, хто загинули у цій війні, та з вірою, що така акція приверне увагу світової спільноти для дієвої підтримки України.

Учасники прослухали та взяли участь в обговоренні Звіту про діяльність СФУЖО, який презентувала перша заступниця голови СФУЖО д-р Є. Петрова. Доповідь містила багато цікавих фактів про плідну діяльність СФУЖО у різних сферах, про важливу працю членів і прихильниць організації на ниві підтримання, поширення та збереження українських традицій, історії, просвітницької діяльності. Гідну увагу приділено номі-

нантам звання «Берегиня українського роду», серед яких — членкині СУА М. Заяць, І. Куровицька, А. Кравчук, М. Кебало, св.п. Н. Шмігель, а також успішним проектам, що ініційовані СФУЖО або до яких організація долучилася.

Про діяльність СФУЖО в ООН розповіла Головна представниця СФУЖО до ООН в Нью Йорку, членкиня СУА д-р Марта Кебало.

На Річних нарадах відбулося підбиття підсумків 32-го Літературного конкурсу імені Марусі Бек, що пройшов у співпраці з Міжнародним інститутом освіти, культури та зв'язків з діаспорою (МІОК) і фінансувався Союзом Українок Америки. Про патронку Марусю Бек, про те, як проходив конкурс та визначалися переможниці у трьох вікових категоріях серед 84 учасниць з України та діаспори, розповіли голова конкурсної комісії п. Лідія Слиз (голова Округи СУА Нью Йорк) і голова журі, член Світової управи СФУЖО п. Світлана Гетьман. Також до учасників нарад з палкими привітаннями та щирими словами вдячності звернулися переможниці конкурсу. *(Детальніше про конкурс читайте у наступних журналах «НЖ».)*

Під девізом «Краще один раз побачити, ніж сто разів почути», який озвучила друга заступниця голови СФУЖО та голова СУА п. М. Заяць, учасники та гості Річних нарад подивилися короткометражний фільм про діяльність СФУЖО упродовж звітного періоду, який ще раз привернув увагу до найважливіших подій і результатів спільної праці українських жінок у світі.

Праця організацій, що входять до мережі СФУЖО та є її прихильницями (а це 25 організацій мережі СФУЖО та 12 організацій-прихильниць з Північної та Південної Америки, Європи, Азії та Австралії) повно та з відеопрезентаціями висвітлена у надісланих звітах і збережена на інформаційних платформах СФУЖО. З цими цікавими матеріалами про діяльність жіноцтва у світі треба не тільки ознайомлюватися, але й поширювати їх у своїх мережах, вважає п. М. Заяць — друга заступниця голови СФУЖО і голова СУА, яка разом М. Фінів представила ці організації, що розкидані по всьому світу, і познайомила учасників нарад з їхніми керівниками.

У прикінцевому слові голова СФУЖО п. А. Кісіль закликала продовжувати підтримувати український народ, виховувати нашу молодь у патріотичному дусі та бути об'єднаними, бо лише так українське жіноцтво буде дієвою силою на світовій арені.

БЛАГОДІЙНІСТЬ

Пресовий Фонд «Нашого життя» Our Life Press Fund

- \$200** Марта Кучер-Грушкевич у пам'ять дорогої Мами – св.п. **Ксені Кучер**, довголітньої членкині 76-го Відділу (Детройт) і почесної членкині СУА
- \$100** Neil Wallace in memory of **Natalie Hewko**
- \$100** Маруся Головінська у пам'ять бл.п. **Люби Сірої**
- \$100** Maria Baczynsky, Maria Sawycka
- \$55** Marie Durbak
- \$50** Наталка Головінська у пам'ять бл.п. **Люби Сірої**. Родині посилає щирі співчуття.
- \$50** Рома Дигдало у пам'ять св.п. **Ксені Кучер**
- \$50** Oksana Mostowycz, Annette Sawycky, Olena Paslawsky, Lesia Albizati, Inia Tunstall, Michelle Calamia, Oksana Stanko, Luba Walchuk, Catherine Krucylak, Betsy Decyk
- \$40** Natalia Pawlenko in memory of **Luba Siryj Taraskewicz**, sister to Nadia Nynka
- \$30** Kateryna Rosandich
- \$25** A. M. Yost in memory of my dear and beloved cousin, **Myroslawa Len**. Rest in peace.
- \$25** Branch 91, Bethlehem, PA in memory of **Myroslawa Len**, the beloved and youngest sister of our member Olesia Nagle, who left this earth suddenly in her 61st year. Eternal memory.
- \$25** Ann Beams, Daria Romankow, Melanie Mazzorana, Bohdanna Chudio, Inna Momotiuk, Rozalia Holowka, Martha Kopacz, Iryna Ostapiuk, Zwenyslawa Lebedovych, Martha Cybyk, Stefania Brezden
- \$15** Maryann Mysyshyn
- \$10** Christine Kulchyckyj, Marijka Martiuk, Luba Kostryba, Irena Pryjma, Larysa Prychodko, Zenia Serafyn, Nadija Haftkowycz, Vera Obuszczak
- \$5** Roman Slysh, Irene Plys

Допомога Жертвам Війни Гідності War Victims' Fund

- \$500** Vera Hoerner in memory of pani **Stefania Oleksyn**
- \$25** Olena Melnyk in memory of pani **Stefania Oleksyn**

Фонд Суспільної Опіки / Social Welfare Fund

- \$600** Branch 75, NJ, Adopt a Family – Tetiana Chornobai Family

Фонд Бабусь / Babusi Fund

- \$220** Branch 83, New York City
- \$100** Branch 50, Michigan

Загальний Фонд / General Fund

- \$200** UNA Seniors Association
- \$24.28** Oleg Mandryk

ЗАБОРОНЯЙ, ЩОБ ПАНУВАТИ:

як забороняли книжки в Україні, і що з того вийшло

Аліна Акуленко, філолог, кандидат наук

Заборона книжок — аж ніяк не винахід наших часів. Тим паче не нашої держави. Справедливості заради треба сказати, що в Україні як суверенній державі книжки загалом ніколи не забороняли. Тобто всі заборони насправді виходили з так званого «центру» (спочатку царського, а потім — радянського), а Україна незалежна в історію книжкових заборон вписалася лише недавно: разом із судовим процесом над книжкою Вахтанга Кіпіані «Справа Василя Стуса». І справа ця зовсім не літературна, а політична. Власне, всі книжкові заборони і в Україні царській, і в Україні радянській були політичними. Так само як і мета заборон ніколи не відрізнялася оригінальністю чи новизною. Заборонялося все, що могло підірвати чинну владу. Бо найбільше, чого боялися імперії (не лише російська чи радянська) — вміння мислити. А книжки навчають мислити. Тому їх переслідували. Разом з книжками діставалося, також і їхнім авторам.

Царська цензура чи царська заборона: який ворог небезпечніший?

Насправді заборона книжки — це остаточний вердикт. У часи, які ми нині називаємо «недемократичними», забороні передувала цензура. Тобто, перш ніж книжку надрукувати, треба було отримати дозвіл цензора. Для того він рукопис не лише читав, але ще й правив. Наприклад, з рукопису, на перший погляд, простенької повісті «Кайдашева сім'я» Івана Нечуя-Левицького рука цензора дбайливо повикреслювала речення, які могли підірвати... авторитет влади. Наприклад, речення «Ні один цар не махав з такою втіхою скіпетром, як Мотря своїм мотовилом» цензору не сподо-

балось. Настільки, що він його вирізав. Але не настільки, щоб не дозволити друкувати твір взагалі.

А ось Панасу Мирному з цензором не пощастило. Його спільний з Іваном Біликом роман «Хіба ревуть воли, як ясла повні?» царській цензурі не сподобався, тож друкувати його довелося аж у Женеві, а тоді контрабандою ввозити в підпорядковану російському царату Україну. Пікантності справи додавав факт, що письменник Панас Мирний у звичайному житті звався Панасом Рудченком і був сумніним царським підданим — чиновником з Полтави.

Утім, тут треба згадати про ще один прикрий факт, точніше указ, який називався Емським і відповідно до якого щось друкувати в Україні українською, в принципі, було неможливо. Після набрання чинності указу той же Нечуй-Левицький був змушений друкуватися в Галичині. А Михайла Драгоманова, рідного дядька Лесі Українки, взагалі у 1875 р. звільнили з посади приват-доцента Київського університету Святого Володимира через «політичну діяльність» (йшлося насправді про його незгоду з політикою нав'язування українцям російської мови), він емігрував за кордон, де й видавався. Усі його роботи автоматично вважалися забороненими.

Російський царат у всі часи у своїх заборонах був послідовним. Книжку вважав своїм найбільшим ворогом, бо вона несла світло в темні маси. Якби в другій половині XIX ст. можна було показово палити книжки, їх би палили. Але натомість послідовно й продумано нищили їхніх авторів, максимально обмежуючи доступ друкованого слова до широких мас. Бо вважалося, що темним і неосвіченим людом керувати простіше.

Саме з цієї причини в імперії, зокрема на її українських землях, заборонялися не лише книжки українською написані українцями або про Україну, але також і переклади українською. З одного боку, це ставило під сумнів повноцінність української мови, а з іншого — звужувало прорубане ще Петром I вікно в Європу.

Узимку 1899 р. Леся Українка, перебуваючи на лікуванні у Берліні, писала братові Михайлу, про «зайців», яких читає. «Зайцями» брат і сестра Косачі називали заборонені царською цензурою книжки. Обережно, наскільки про таке можна було писати в листах, Леся хвалилася братові, що в Берліні «зайців багато і на різних мовах, — в Києві таких нема і на лікарство!» Йшлося переважно про філософські, світоглядні, економічні твори, але нерідко до переліку царських заборон потрапляла й художня література.

Те, що царат не міг «порізати» цензурою, він забороняв повністю. У результаті більшість підданих російської імперії, потрапляючи за її межі, щиро дивувалися як розмаїттю тамтешньої літератури, так і тому, що газети можуть виходити без цензури. Намагаючись обмежити знання й просвіту, імперія сама себе підвела «під монастир»: до влади дорвалися революціонери, які не мали університетських дипломів й академічних знань, але це їх ні трохи не бентежило, бо вони з «простим народом» говорили однією мовою.

Сандармох і література, яка в нас могла би бути, але ми її втратили

Радянська імперія постала на руїнах імперії царської не тільки швидко й агресивно. Вона також увібрала у себе найкращі царські традиції боротьби з книжками. А ще посилила методи боротьби з письменниками.

Українську літературу нерідко називають «бідною». Мовляв, де наш експресіонізм, символізм, футуризм, неоромантизм. Модерна українська драма де? Психологічний роман?

Усе це покоїться в Карелії, в урочищі Сандармох. Лесь Курбас, Микола Куліш, Микола Зеров, Марко Вороний, Валер'ян Підмогильний. Перелік довжелезний. З трьох сотень українських письменників, які активно творили у 30-ті роки, ледве вижили три десятки. Але крім того, що радянська імперія перемолола тих, хто міг би написати десятки чудових романів, повістей, поезій, драм, вона ще й заборонила вже ними написане.

Якщо разом з Миколою Кулішем ми на десятиліття втратили модерну українську драму, то разом з Валер'яном Підмогильним — урбаністичний психологічний роман. На сценах яких радянських театрів йшли «Мина Мазайло», «Патетична соната» чи «Маклена Граса»? Хто в радянські часи читав (чи хоча б чув) про роман Підмогильного «Місто»?

Радянська система не просто нищила письменників, вона послідовно знаходила і забороняла все, що вони робили. Навіть, якщо йшлося про переклади світової класики.

Так, після того як Михайло Драй-Хмара, український поет, літературознавець і перекладач, який знав 19 мов, опинився на Колимі, під заборону потрапили його переклади зі Стефана Цвейга, Поля Верлена, Шарля Бодлера. Арешт (і подальший розстріл) Михайла Зерова означав, що читачам більше не насолоджуватися його довершеними перекладами з «Антології римської поезії». У Радянському Союзі навіть римська поезія ставала небезпечною, якщо її перекладали вороги народу.

Система працювала на те, щоб максимально примітивізувати освітню й естетичну складову суспільного розвитку. Щоб сформувати слухняний і безликий радянський народ без роду, племені й історії. Для його формування потрібні були інші, спеціальні, «радянські» книжки. З радянськими героями й радянською ідеологією.

Але заборонити книжки неможливо. Бо чимало з них живе своїм життям. І навіть письменники на те не мають жодної ради.

Невловимі месники української літератури: ті, кого ловили, але невдало

Один з найвідоміших у всьому світі пригодницьких українських романів тривалий час українському читачеві був невідомий. Власне, таких романів у радянські часи насправді було багато. Але цей вирізнявся тим, що написав його уродженець Охтирки Іван Лозов'ягін. У романі йшлося про такого собі безстрашного українця Григорія Многогрішного, який тікає зі спецпотяга НКВС і опиняється серед українців Зеленого Клину. Роман переклали англійською, німецькою, іспанською, італійською і навіть (щоправда, в скороченій версії) російською мовами. Зарубіжна критика дружно відгукувалася про нього як про «пригодницький, авантюристичний твір про свободу». Але роман «Тигролови» в радянській Україні був заборонений, і читачі про нього ніколи не чули. Нічого не чули радянські читачі і про інший роман письменника — «Сад Гетсиманський». У ньому Лозов'ягін, який увійшов в історію української літератури як Іван Багряний, змістовно описав свої поневіряння радянськими тюрмами й таборами. Цілком логічно, що комуністична партія постановила: читачам таке читати не треба. Менше знатимуть — веселіше будуватимуть світле комуністичне майбутнє. Нехай і на кістках свого народу й своєї історії.

Заборони зазнав і «Жовтий князь» Василя Барки. Барка — він же Василь Очерет — народився на Полтавщині, а помер у Нью-Йорку. Між цими двома географічними точками — дивовижне, сповнене випробувань, життя і чимало творів. «Жовтий князь» — повість про Голодомор і недолю діяльності комуністичної партії. Тож дозволити до друку в Україні його просто не могли. Повість друкувалася у Мюнхені й у Нью-Йорку. Український читач отримав до неї вільний доступ лише 1999 р., коли «Жовтий князь» вийшов у видавництві «Наукова думка» у Києві.

Приблизно також доля і «Волині» Уласа Самчука. Самчук народився на Рівненщині, навчався в Українському Вільному університеті у Празі, головував у секції мистців, письменників і журналістів Культурної референтури проводу українських націоналістів, яку очолював Олег Ольжич. Після Другої світової війни жив у Німеччині, а 1948 р. емігрував до Канади.

Українська діаспора Уласа Самчука знала добре. Роман «Волинь» приніс йому, без перебільшення, світову славу (подумували навіть висунути його на Нобелівську премію). Не менш відомим став і роман «Марія». Але український читач ні про «Волинь», ні про «Марію», ні про Самчука до початку 90-х рр. навіть не чув.

Утім, одночасно з тим були й ті, про кого чули, знали, читали, але їх також намагалися заборонити.

Мальви біля собору: як радянська влада боролася з радянськими письменниками, і чим це скінчилося

Хто не чув про яничарів? Певно, жодному українцю не треба пояснювати всі глибокі підтексти, заховані в цьому слові. Тож коли Роман Іваничук шукав назву своєму історичному роману, то надумав назвати його «Яничари» не випадково. Роман помітили, про нього заговорили, але не зовсім так, як хотілося б автору. Хоча йшлося у творі про часи Хмельниччини, було зрозуміло, що насправді йдеться про всіх, хто зрікся рідної мови й свого роду.

Друге видання довелося перейменувати в нейтральні «Мальви». Але це не врятувало письменника. Як писав сам Іваничук, «Мальви» вийшли у київському видавництві «Дніпро» стотисячним накладом, тоді додрукували ще тридцять тисяч примірників — і їх розкупили. А тоді роман заборонили, Іваничука жорстоко розкритикували, але процес уже було не зупинити — книжка жила своїм життям, її передавали з рук в руки, видали в українській діаспорі в Америці. Так заборонений роман став відомий українцям не лише в Україні, але й і всьому світі.

А ось Івану Білику з його «Мечем Арея» пощастило менше. Історичний роман про київського князя Богдана Гатила вийшов 1972 р. й одразу став відомим. Утім, ідейне підґрунтя твору страшенно не сподобалося радянській владі. Білик втратив не лише роботу, але й право друкуватися. Роман заборонили. Наклад, який не встигли про-

дати, знищили. А всі примірники, які потрапили до бібліотек, вилучили. Утім, за приблизними підрахунками, на руках лишалось десь тисяч із шістдесят книжок. Їх передавали «з рук у руки», і люди поділялися на тих, хто «Міч Арея» читав і ще не читав». Крім того, роман вийшов у Канаді, Америці й Великій Британії. Заборонена радянськими функціонерами історична сага в результаті витримала стільки перевидань, що деяким радянським «канонізованим» письменникам і не снилося.

Цікаво, що від заборон в радянські часи не був застрахованих ніхто. Щоправда, не всіх можна було позбавити роботи і права друкуватися. У доробку Олесь Гончара, багаторічного голови спілки письменників України, є роман, про який радянські критики якщо й згадували, то як про його творчу поразку. Це — «Собор».

Спочатку ніщо не віщувало біди: наприкінці 70-х рр. ХХ ст. Олесь Терентійович був чи не найтитулованішим українським письменником. Ордени й медалі, Ленінська премія, всесоюзне визнання. Роман вперше вийшов у журналі «Вітчизна» 1968 р., потім почав друкуватися у двох найбільших видавництвах — «Дніпрі» і «Радянському письменнику». Підготували російський переклад, який мав вийти, але так і не вийшов на сторінках журналу «Дружба народів». З'явилися перші схвальні рецензії, а тоді пішло-поїхало. Роман радянській владі став кісткою в горлі. Але кістка була занадто велика — сам Олесь Гончар. Від нього вимагали переробити роман або ж від роману відмовитися. Гончар на жодну пропозицію не пристав. Заарештувати його не наважилися.

У результаті на долю «Собору» випали напівміри: наклад не нищили, з бібліотек не вилучали, але до 1987 р. роман не видавався і про нього не згадували. Так, ніби його й не було. За іронією долі, якщо нині щось і варто почитати з Гончара, то аж ніяк не його «Прапороносців», а саме «Собор». Бо час усе розставляє на свої місця. І книжки — також.

THE UKRAINIAN MUSEUM

222 East 6th Street, New York, NY 10003
www.ukrainianmuseum.org

The Lasting Legacy of Heorhii Narbut

Heorhii Narbut (1886–1920) was perhaps the most important Ukrainian graphic designer of the 20th century. Born near Chernihiv to a family descended from Lithuanian nobility, at an early age Narbut developed an interest in baroque art and Cossack heraldry, artifacts, textiles, and architecture. He studied in St. Petersburg and Munich and, after returning to St. Petersburg, joined the *Mir Iskusstva* (World of Art) group. In 1910–1912, he illustrated the fairy tales of Hans Christian Andersen, the fables of Ivan Krylov, and various books of folk stories. Narbut returned to Kyiv in 1917 and became a founding member of the Ukrainian Academy of Art, designing its coat of arms, heading its graphic art division, and producing numerous book covers and illustrations for which he became famous.

In 1917–1919, after Ukraine declared independence from Russia and created a sovereign government, Narbut designed the Ukrainian National Republic's first banknote, the 100-*karbovanets* (1917), to replace the Russian ruble. He also designed the coat of arms for the Ukrainian State of Hetman Skoropadsky with the image of a Cossack with a musket (1918) and postage stamps with portraits of Hetman Petro Doroshenko (1918) and Hryhorii Skovoroda (1919). His work drew heavily on both Cossack imagery and Ukrainian folk art, and he reintroduced the ancient trident (*tryzub*), a lasting symbol of Ukraine's identity.

Narbut is widely credited with influencing generations of Ukrainian graphic artists and with launching a modern Ukrainian brand. His life was cut short in 1920, when he died of typhus at the age of 34.

Two recent exhibitions at The Ukrainian Museum — *Full Circle: Ukraine's Struggle for Independence 100 Years Ago, 1917–1921* (April 7–September 29, 2019) and *The Impact of Modernity: Late 19th and Early 20th Century Ukrainian Art. Major Gift from Dr. Jurij Rybak and Anna Ortynskij* (opened November 17, 2019) — included original works by Heorhii Narbut.

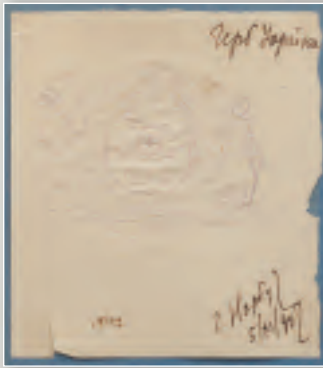
Toys. Book Two (detail)
Drawings by H. Narbut. Moscow: I. Knebel, 1911
Gift from Dr. Jurij Rybak and Anna Ortynskij
From the catalogue to the exhibition *The Impact of Modernity*

Wooden Eagle
Drawings by H. Narbut. Moscow: I. Knebel, n.d.
Gift from Dr. Jurij Rybak and Anna Ortynskij
From the catalogue to the exhibition *The Impact of Modernity*

Heorhii Narbut
Study for the cover of the *Ukrainian Alphabet* book, 1917
Ink and colored pencil on paper
8 ¾ x 7 in. (22.2 x 17.8 cm)
Gift from Dr. Jurij Rybak and Anna Ortynskij
From the catalogue to the exhibition *The Impact of Modernity*

Heorhii Narbut

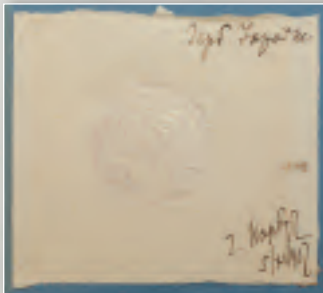
Sketch for the Great Coat of Arms of the Ukrainian National Republic, 1917

Paper, graphite pencil

4 7/8 x 4 3/8 in. (12.5 x 11.2 cm)

National Art Museum of Ukraine. From the catalogue to the exhibition *Full Circle*

The sketch features an octagonal shield divided into four fields that contain the historical coats of arms of Kyiv (bow and arrows or a crossbow), Galicia (a lion rampant on a rock), the Zaporozhian Cossack Host (a Cossack bearing a musket), and, possibly, Sivershchyna, a historical area in north-central Ukraine (a town wall). A small shield with a trident on it is in the center. Standing on either side are a Ukrainian farmer and worker, holding their tools. Narbut would later use this sketch of the worker figure in his design for the 100-hryvnia note – one of the artist's best graphic works.

Heorhii Narbut

Sketch for the Coat of Arms of the Ukrainian National Republic, 1917, featuring an early representation of the trident (*tryzub*)

Paper, graphite pencil

4 3/8 x 4 7/8 in. (11.2 x 12.5 cm)

National Art Museum of Ukraine. From the catalogue to the exhibition *Full Circle*

These two sketches were prepared for the November 1917 meeting of the committee developing the national coat of arms, presided over by Mykhailo Hrushevsky. These earliest preparatory sketches for the future state emblem of Ukraine paved the way for the proclamation of the Ukrainian National Republic.

Heorhii Narbut

Coat of Arms of Ukraine, 1918

Paper; gouache, gilding

13 x 8 3/8 in. (33 x 22 cm); carton 18 1/2 x 13 1/4 in. (46.5 x 33.7 cm)

National Art Museum of Ukraine. From the catalogue to the exhibition *Full Circle*

The Ukrainian heraldic tradition attributes this version of the coat of arms to the Ukrainian State of Hetman Skoropadsky. Although its official adoption was interrupted by an abrupt government overhaul, this coat of arms was used on Ukrainian State 25-, 100-, and 1,000-*karbovanets* banknotes. The composition is dominated by a Cossack with a musket – homage to the heraldic heritage of the Zaporozhian Cossack Host (16th–18th centuries), of which Narbut was a devoted student and admirer.

Heorhii Narbut

Ukraine's first banknote, with the denomination (100 *karbovantsi*) printed in Ukrainian, Russian, Polish, and Yiddish, December 24, 1917

Paper; print

4 x 6 1/4 in. (10.2 x 15.9 cm)

Collection of Vasyl Yablonsky. From the catalogue to the exhibition *Full Circle*

Narbut was just 31 when he designed this first Ukrainian banknote using Ukrainian Baroque stylistic elements. The inclusion of text in four languages was an affirmation of the Ukrainian National Republic's policy of equal treatment of the country's ethnic minorities, which constituted one-quarter of its population.

Heorhii Narbut

40-*shah* postage stamp with a portrait of Hetman Petro Doroshenko, 1918

Paper; watercolor

5 x 5 in. (13 x 13 cm)

National Art Museum of Ukraine. From the catalogue to the exhibition *Full Circle*

Hetman Petro Doroshenko (1627–1698) was a prominent ruler of the Ukrainian Hetmanate in the latter half of the 17th century. Narbut may have chosen the motif because of his friendship with the hetman's descendant Dmytro Doroshenko, foreign minister of the Ukrainian State in 1918.

ДАТКИ НА УКРАЇНСЬКИЙ МУЗЕЙ – 2020

СІЧЕНЬ

МЕМОРІАЛЬНІ ФОНДИ

\$7,500 Schwab Charitable matching Christopher and Adrianna Henkels Charitable Fund donation towards the Natalia and Markiyana Tytla Endowment Fund

ДАТКИ НА МУЗЕЙ

\$1,000 56-й Відділ СУА
\$500 Орест і Христина Ганас, СУМА (Йонкерс) Федеральна Кредитова Кооператива
\$250 Стефка Назаркевич
\$200 Ярослав Обершин, Люба Н. Мельник, Роман Брозина
\$100 Андрій Грабович, Давн і Юрій Базарко, Марія Кіцюк, Українська Національна Федеральна Кредитівка, Стефанія Семущак, Самопоміч УА, Мері Анн Куліш, Богдан і Богданна Курчак
\$50 Дмитро Січ, Анна Александрія Ройтер, Грегорі Кусченко, Дарія Рекуча, Філіп і Ненсі Кукура, Русселл Саміло, Каті Лонджіот, Оксана Андерсен, Irene Sawchyn
\$30 Борис і Ніля Павлюк, Alla Heretz
\$25 Іван і Кріс Шпигульські, Елізабет Якусь, Іван і Джералдіна Барстон, Емілія Іванів, Марія Василів, Ореста Ткачук, Лев і Ірина Рудницькі
\$20 Вікторія Вязова, Віра Обушчак
\$15 Анастасія Тетерічко, Ляриса і Беван Дас
\$10 Волтер Чепізак, Col. Roman & Ulana Rondiak

З НАГОДИ

\$20 Maksym Szpilczak in honor of **Ephram Pitrowski**

У ПАМ'ЯТЬ

\$200 Марселла Атзі у пам'ять св.п. **Анни Білозір**
\$200 Ніколас Дейчаківський і Оксана Пронич у пам'ять св.п. **Тані Осадса**
\$50 Edward & Bozhena Maciocha in memory of **Nadia Bihun**
\$50 Люба С. Чолган у пам'ять св.п. **Надії Бігун**
\$25 Оксана Вішневська у пам'ять св.п. **Соні Семанишин**

ЛЮТИЙ

ДАТКИ НА МУЗЕЙ

\$3,000 Anne Evans
\$500 Larisa R. Paschuk
\$400 Nicholas Iwanisziw

\$250 Марія Томоруг
\$200 Bright Funds matching Roman Brozyna
\$110 Yuriy & Emma Slyz
\$100 Нестор Ричтицький, Марія Оксана Бачинська Тарасюк, Ганна Придаткевич Кучар, Романа Даниш, 129-й Відділ СУА
\$50 Ярослава Кучма
\$40 Ольга Делля Кава
\$30 Larissa Lawrynenko, Alexandra Juzeniw, Nestor Kropelnyskyj
\$25 Мирослав Драган, Іван і Наталія Сингаївські
\$23.91 Amazon Smile Foundation
\$15 Анастасія Тетерічко
\$10 Уляна Стадник

У ПАМ'ЯТЬ

\$100 Yara Litosch in memory of **Daria Kidrat-Pratt**
\$100 Kenneth & Roxanne Dew in memory of **Anna Bilozir**
\$100 Грегорі і Надія Петрик, Оксана і Андріян Прус, Волтер Остап'як, Христина Остап'як у пам'ять св.п. **Анни Білозір**
\$70 Jennie Antoniuk у пам'ять св.п. **Надії Бігун**
\$50 Tom & Sue Turkos у пам'ять св.п. **Надії Бігун**

БЕРЕЗЕНЬ

\$400k КЛЮБ

\$2,500 Надія Мисик

ДАТКИ НА МУЗЕЙ

\$576.12 United Way
\$367 Network for Good
\$100 Tetiana O. Karpenko
\$97.03 Charities Aid Foundation of America
\$60 Нестор і Аніса Шуст, Юрій і Оксана Станко
\$30 Нестор Крпельницький, Nikolas & Irina Buczkowski, Drago & Kateryna Rosandich
\$25 Атанас Кобрин, Maryann Mysyshyn
\$18 Даяна Вейні
\$15 Анастасія Тетерічко
\$10 Robert Pipchick
\$5 Anna Brodycz Salemme

У ПАМ'ЯТЬ

\$50 Доріян Юрчук з родиною у пам'ять бл.п. **Анни Бойчук**
\$50 Мері К. Гендріксон, Емі Голдстейн у пам'ять бл.п. **Ірени Охримович**

ДАТКИ НА УКРАЇНСЬКИЙ МУЗЕЙ – 2020

КВІТЕНЬ

МЕМОРІАЛЬНІ ФОНДИ

\$1,500 Peter Jarosewycz donation to the Dmytro, Maria & Olha Jarosewycz Memorial Fund

ДАТКИ НА МУЗЕЙ

\$1,000 Мирон і Ольга Гнатейко, Nova OA Federal Credit Union, Ярослав Бігун, Марія Тершаковець

\$600 Charles Stewart Mott Foundation matching Nick Deychakiwsky

\$500 Stanley and Dorothy Pauley Charitable Trust, Олег і Христина Саміленко, Христина Сливоцька

\$250 Марія Томоруг, д-р Юрій і Ірена Дейчаківські, д-р Алекс і Зоряна Латушевські

\$200 Ірина Бучковська, Ірина Буртик, Тетяна Оберишин, Розмарі Мартюк, Марта Мулик Боксер, Nickolas & Germaine Milanutch, Надія і Петро Скагліоне, Володимир і Анна Сафіян, Olha Ponos & Oleh Chmyr

\$150 Анна Гбур, Robert & Gail Wislocky

\$110 Наталія Павленко

\$100 Роберт Кент, Борис Гайда, Тетяна О. Карпенко, Оксана Крушельницька, Дарія Беркєрська, Данило і Ксеня Захарчук, Іван Плуца, Ярослав Оберишин, Юрій і Міра Граб, Юрій і Давн Базарко, Надія Троян, Катря Червоняк, James & Marta Clute, Аскольд і Роксоляна Лозинські, проф. Роман і проф. Зірка Воронка, д-р Зеновія Кунціо, Ліда Гайдучок, д-р Аркадія Коцибола, Rosemary Lanza, Богдан Кизик, Мері Рудакевич, д-р Дарія Дикий, Оксана Богославець, Люба Білощук, д-р Юрій і Таня Кузич, Богдана Слиж, Волтер і Уляна Зінич, С.Т. Пилишенко, Лідія Керницька, Марта Сиган, Олег і Роксоляна Мітрінга, Ірена Ядліцька, Павло Бимбар, Петро Сеніка, А.М.С. Меекс, д-р Лаура Лариса Заїка, Dr. Alex & Zorianna Latyshevsky, Gerald & Sophia Dery, Halina Korsun

\$75 Рой Д. Давідсон

\$60 Roman & Marta Nawrocky

\$55 Любомира Лукомська

\$50 Cathy Longinotti, Ігор Мельниковський, Оріся Свистун, Христина Зенюк, Nicholas Skirka Living Trust, Анатоль і Ірена Попович, Ольга Городецька, Іван Кулак (Соловейко), Марія Кіцюк, д-р Ірена Рогутська, Любомира Лукомська, Linda A. Mosch, Ярослава Кучма, Джозеф Мірзеджевський, Гелен О. Ніколас, Андрій Шубяк,

Таня Ловін, Василь і Анна Корнило, Теодозій Коласа, Катерина Яворська, Андрій і Адріяна Данилюк, Алісія Бегн, Орест Нелеш, Іван Зваричук, Маріянна Вакуловська, Walter Hann Jr., Софія М. Качор, Наталія Немержицька, Михайло Ліскевич, Павліна Нознік, Нестор і Аніса Шуст, Марія Савицька, Орест і Марта Лесюк, Руссель і Лінда Саміло, Lubomira Choma

\$40 Іва Лізікевич

\$35 Тереса Концерт, Барбара Осадчок Кеннеді

\$30 Юрій Пілко мол., Оксана Вендерчук, Іван Керик, Ірина Ліпчус, Наталія Захарі Річціо, Катерина Росандич, Александра Завойська, Nikolas & Irina Buczkowski, Drago & Kateryna Rosandich, John K. Skrypak, Laura Zaika

\$25 Ірина Пташнік, Зіна Сміт, Михайло і Алла Геретс, Ірина Волощук, Тереса М.Салик, Люба Гуралечко, Гелена О.Павленко, Ольга Луків, Стефанія Ландвич, Олег і Йоганна Караван, Патрісія Свадош, Борис Татунчак, Ольга Ловні, Марія Василів, Олена Мельник, Софія Пачекано, д-р Віктор Дж. Яворський, Надія Клос, Maryann Mysyshyn

\$20 Кеннет Грагам, Анна Омельчук, Джессіка Леман, Михайло С.Скомський, Оксана Ткачук, Мері Лусчук, Іванна Ціолко, Janet Ashman

\$15 Pamela Koehler, Анастасія Тетерічко

\$10 Волтер і Марія Уздейчук, Волтер Чепізяк, Зоряна Ключас, Robert Pipchick

\$5 Susan Retersdorf, Anna Brodycz Salemmе

У ПАМ'ЯТЬ

\$100 Люба Білощук у пам'ять бл.п. **Надії Бігун**

\$100 Богдан і Мотря Томків у пам'ять бл.п. **Александрі Ткач**

\$100 Микола Галів, Катря Червоняк у пам'ять бл.п. проф. **Володимира Петришина**

\$100 Мирон і Ольга Гнатейко, Орест і Марта Кєбало у пам'ять бл.п. **Надії Шмігель**

\$20 Люба Маланій у пам'ять бл.п. **Богдана Маланій**

\$15 Христина Тонеу у пам'ять бл.п. **Богдана Маланій**

ТРАВЕНЬ

МЕМОРІАЛЬНІ ФОНДИ

\$500 Марія Городецька на тривалий фонд ім. **Оксани Городецької**

ДАТКИ НА МУЗЕЙ

\$10,000 Кредитова Кооператива «Самопоміч» у Нью Йорку (Federal Home Bank NY Grant)

ДАТКИ НА УКРАЇНСЬКИЙ МУЗЕЙ – 2020

- \$5,000** Даниель Кашімер, Cherrystone Charitable Fund (Vera Trojan and Mark Carthy)
- \$1,000** Марта Левицька, Рома Шуган
- \$475** Bohdan Lukaszewsky & Family
- \$450** д-р Стефан Стецюра
- \$300** Іван Роман Стецюра
- \$250** Оріся Мішко, Ameriprise Financial Distribution Plan
- \$200** Александер і Марія Дарія Лешків
- \$160** Elmer & Olga Bertsch, George & Oksana Bachynsky Tarasiuk
- \$110** George & Christine Balynsky
- \$100** Українська Федеральна Кооператива «Самопоміч» (New England), єпископ Василь Лостен, Богдан Крайнук, Валентина Глюч, Юрій Кібурзинський, Богдан і Оксана Кузишин, Ніна Климовська, Luba Spikula, Walter Ostapiak
- \$60** Юрій і Олександр Раковські, Ihor & Irene Jadlicky
- \$50** Грегорі і Маріянна Волошин, Люба Чорнодольська, Джой Бест, Стефанія Семущак, Роман Радавець, д-р Софія Андріяшук, Петро Мазурик, Ганна Зурик, Маркіян Вітрик, Олександр Полет, д-р Юрій О.Чатирка старший, Mary S. Zilg
- \$34.21** Amazon Smile
- \$30** Джоанна Салдит, Елизабет Іванів Джонс, Ніколас і Ірина Глючий, Oksana Lobachevsky
- \$25** д-р Ірина Адамчук, Barbara Streit, Праксєвія Сусь, Анна Клоків, Мирон і Леся Куропас, Ніколас Голяр, Лідія Бук, Валентина Чудовська, Марія Стройнік, д-р Петро і Дженні Мишків, Марта Зваричевська, Волтер Чайка, Петро Голетц, Ореста Ткачук, Роман і Марта Юзенів, Ярослава Комічак, Елизабет Якусь, Стефан Плеч, Стефан і Наталія Фірко, Ярослав Зукевич, Донна Протс, Емілія Званів
- \$20** Ларрі і Гелен Куглер, Анна Роспутко, Ольга Сантос, Володимир Яволосчин, Юрій Фізер, Богдан і Мирослава Футей, Галина Федорук, Петро Романишин, Нестор і Христина Кропельницькі, Віра Обушчак, Yaroslav & Larisa Shcheglova, Іван і Маргарет Литвак, Alexandra Stebelsky, Stefania Hluszczyk
- \$15** Anastasia Teterichko
- \$10** Марія Вітвік, Уляна Лисняк, Михайло Мациканич, Ганна Дусняк, Волтер Чепізак
- \$5** Людмила Борисенко, Алекс Гумбер

У ПАМ'ЯТЬ

- \$500** Роман і Олександра Городицькі у пам'ять бл.п. **Марії Городицької** та **Софії Татомир**

- \$500** Юліан П. Охримович у пам'ять бл.п. **Ірини Охримович**
- \$200** Леся Матійціо у пам'ять бл.п. **Дарки Кудрот-Пратт**
- \$200** Лариса Герман у пам'ять бл.п. **Мирослави Смородської**
- \$100** Наталія Головінська через 65-й Відділ СУА у пам'ять бл.п. **Марії Фізер**
- \$100** Рома Шуган у пам'ять бл.п. **Зірки Декліції**
- \$100** Катря Червоняк, Олександра Голюка, Рома Шуган у пам'ять бл.п. **Надії Шмігель**

ЧЕРВЕНЬ

\$400k КЛЮБ

- \$1,000** Тамара Тершаковець

ДАТКИ НА МУЗЕЙ

- \$1,400** Стефан і Ляриса Пелешук
- \$1,300** Johnson & Johnson Foundation matching Brian Tomko
- \$1,050** Anonymus (AR)
- \$1,000** Романа Ляброс, Ірена Т. Рішко, Оксана Стеранка, Мирон і Христина Мельник
- \$500** Тамара Тершаковець, Ольга Гной
- \$300** д-р Юліана Осінчук
- \$200** Ігор і Барбара Селецькі, Володимир і Анна Сафян
- \$100** Богдана Куліо, Зенон і Гелена Іваночко, Ірена Петрина, Михайло Пилипчук, Martha Randazzo
- \$50** Юрій Гура, Юрій Кібузинський і Зорана Скольська
- \$30** Наталія Соневицька, Мотря Мілянчик, Іван Зваричук
- \$25** Юлія Петрук, Ніколас Роговський, Люба Кіскі
- \$20** Ліна М.Гованська, Софія Скрипник
- \$15** Ляриса Дас, Анастасія Тетерічко, Аніта Ройк
- \$10** Волтер Чепізак, Меланія М. Кузьма, Ольга Маришук Кандел, Дарія Ярошевич
- \$5** Melvin Belton, Jared Bingham, Галина Романишин

У ПАМ'ЯТЬ

- \$500** Дарія Дроздовська у пам'ять бл.п. **Юрія і Марії Свідрук**
- \$200** Христина Бонакорза у пам'ять бл.п. **Мирослава Смородського**
- \$150** Ольга Городецька у пам'ять бл.п. **Зенона Салевича**
- \$100** Христина Ставнича у пам'ять бл.п. **Мирослава Смородського**
- \$100** Анна і Бернанд Кравчук, Марія Шуст, Олександра Юзенів у пам'ять бл.п. **Надії Шмігель**

ДАТКИ НА УКРАЇНСЬКИЙ МУЗЕЙ – 2020

- \$100 Адріян Баранецький у пам'ять бл.п. **Тамари Сидорак**
- \$100 Марія Шуст у пам'ять бл.п. проф. **Володимира Петришина**
- \$100 Anita C. Roik in memory of **Clara Penczuk**
- \$100 Anita C. Roik in memory of **Sonia Samulka**
- \$75 UNWLA Branch 106 in memory of **Wolodymyra Tesliuk**
- \$50 Олександра Юзенів у пам'ять бл.п. **Марусі Люстик**

ЛИПЕНЬ

ДАТКИ НА МУЗЕЙ

- \$1,000 Лідія Гайдучок, Дарія Байко
- \$300 д-р Осип Данко
- \$203 Network for Good
- \$200 Округа США Нової Англії, Богдан Глушевський
- \$160 д-р Трувор і д-р Христина Кузьмович
- \$100 Волтер Клебович, Ірена Новак, Романа Даниш
- \$60 Анна Грицик
- \$50 Minera Acosta, Наталія Павленко і д-р Юрій Місченко
- \$30 Jan Husak
- \$25 Марта Якимович, Тамара Гутник Нарі, Марія Василів
- \$20 Thomas Voson
- \$15 Анастасія Терерічко
- \$10 Волтер Чепізак, Зоряна Ключас

У ПАМ'ЯТЬ

- \$250 Аврелія Граб у пам'ять бл.п. **Ореста Черника**
- \$250 Богдан і Богдана Вітвіцькі у пам'ять бл.п. **Мирослава і Зоряни Смородських**
- \$200 Катерина Воловодюк у пам'ять бл.п. проф. **Володимира Петришина**
- \$100 Ярема і Барбара Бойчук, Марта Левицька у пам'ять бл.п. **Ореста Черника**
- \$50 113-й Відділ США у пам'ять бл.п. **Ореста Черника**

СЕРПЕНЬ

МЕМОРІАЛЬНІ ФОНДИ

- \$2,500 I.V.M. matching donation by Oksana Bajko to the Theodore & Anna Bajko & Mykola & Maria Styslowycz Memorial Fund

ДАТКИ НА МУЗЕЙ

- \$1,000 Марія Тершаковець
- \$500 д-р Юрій Остапчук з родиною

- \$350 Dr. Daniel & Alice Swistel, Yaroslaw & Karen Chelak
- \$200 Roman Brozyna (Bright Funds)
- \$160 Nickolas & Germaine Milanytch
- \$100 Катря Червоняк, I.V.M. matching J. Terela, Ярослав Оберишин, Анна Р. Лукачик, Андрій і Роксоляна Кизик, Володимира Квасняньська, Богдан і Оксана Кузишин
- \$80 Анна Шепко, John Kunstadter, Jr.
- \$60 Dr. Michael & Ulana Kebalo George
- \$50 I.V.M. matching A. Kosyba, Michael Goshko
- \$30 Ірма Осадса, д-р Віктор Дж. Яворський, Лідія Пасаманік, Анна Серант, Ірина Свистун, George V. Kirk
- \$25 Ralph Westerhoff
- \$20 Лідія Стасюк, Ірина Старожитник, Марія Проскуренко, Lois Estock Antal
- \$10 Волтер Чепізак, Райна Сколнік, Марія Юркевич, Лідія Волошин
- \$5 Андрій Масюк, Марта Данилюк

У ПАМ'ЯТЬ

- \$500 Марійка Мартюк з родиною у пам'ять бл.п. **Розмарії Кріль-Возняк**
- \$200 проф. Ярослав і Алла Лешко у пам'ять бл.п. **Розмарії Кріль-Возняк**
- \$150 Люба Маріно у пам'ять бл.п. **Розмарії Кріль-Возняк**
- \$100 проф. Зірка Воронка, Христина Бонакорса, Оксана Демчишин, Марія Шуст, Мирон і Ольга Гнатейко, Микола Галів, Дарія Байко у пам'ять бл.п. **Розмарії Кріль-Возняк**
- \$100 Христина Бонакорса у пам'ять бл.п. проф. **Володимира Петришина**
- \$100 Ірина Куровицька у пам'ять бл.п. **Наталії Гевко**
- \$100 Юрій Барановський у пам'ять бл.п. **Ореста Черника**
- \$50 Лариса Мартинюк у пам'ять бл.п. **Гедвіг Дятченко**

ВЕРЕСЕНЬ

ДАТКИ НА МУЗЕЙ

- \$18,045.25 Anonymous
- \$10,000 Володимир і Ірма Пилишенко
- \$1,500 проф. Ярослав і Алла Лешко
- \$1,250 д-р Юрій Міщенко і Наталія Павленко
- \$1,000 Богдан і Віра Боднарчук, Stanley & Dorothy Pauley Charitable Trust
- \$500 Романа Ляброс, д-р Ігор і Олександра Савчук
- \$300 проф. Зірка Воронка

ДАТКИ НА УКРАЇНСЬКИЙ МУЗЕЙ – 2020

- \$250** Іван Стецюра, Христина Сливоцька, єпископ Василь Н. Лостен, Eric & Marta Bowles, Olha Gnoj
- \$200** Володимир і Анна Сафян, John Cienki, Ніколас І. Мілянич, д-р Андрій Баран, Roman Brozyna (Bright Funds), Zwenyslawa Goy, Dr. Peter & Ruta Lenchur, Carl & Carol Briseno
- \$150** Алісія Бен, Данило і Ксеня Захарчук, Андрій і Кароль Чаплік, д-р Дарія Дикий, Богдан і Оксана Кузишин, Оксана Мос-тович, Марія Д. Лешків, Катря Червоняк, Стефан Шуляк, Михайло Корнага, д-р Орест Веселий, Олександра Ганас, Люба Дубро, Юрій і Олександра Раковські, Gail Wislocky
- \$100** Надія Троян, Михайло і Роксоляна Яримович, Ірина Куровицька, Russell Samilo, Татіяна Серафін, Марія Волянська, Роберт Чіпок, Христина Карпевич, Roy Davidson, Ірина Савчин, Гелена О. Павленко, Мері Рудакевич, Анн Зінич, Теодозій і Ірина Коласа, Стефан і Маріянна Зваричук, Маріянна Леґун, Anna Gbur
- \$80** Marsha Metrisko, Dr. Oksanna Reynolds, Tatiana Doberczak
- \$75** Андрея О. Кебало
- \$60** William & Elisabeth Varna, Bohdan & Christine Kulchyskyj
- \$50** Роман М. Бригідер, Рома і Михайло О'Гара, Лада Онишкевич, Мирна Косташ, Зорислава Гойзанюк, Михайло Сквеір, Катерина Росандич, Адріяна Міікс, Зоя Трофіменко, Інесса Сігал, Ірина Марія Стойко, Маріянна Вакуловська, Вікторія Вакуловська, Марія Лісовська, Богдан і Мирослава Футей, Петро Романишин, Ларі Гелен Куглер, Меланія Кузьма, Стефанія Глусчук, Галина Миронюк, Ольга Луків, Роберт Кент, Григорі Кущенко, Люба Бойко, Drs. Orest & Martha Kebalo, Orysia Stryzak, Irene Plys, Myron & Lyudmila Rabij, Patricia Bodnar McGarrigle, Christine Ostapiak
- \$30** Elena Bulgac, Lieda Boyko
- \$25** Ірина Адамчук, Катя Булвенко, Роман Загарчук, Ірена Кусий, Лідія Бук, Надія Клос, Леся Яричківська, Гелен О. Ніколас, Оксана Ткачук, Кеннет Грагам, Ірина Пташник, Орест Нелеш
- \$20** Olena Papiz
- \$15** Анастасія Тетерічко, Joan Carmody
- \$10** Роксоляна Кармазин, Олександра Гумер, Helen Kotsiumbas
- \$5** Леонід Грабовський

У ПАМ'ЯТЬ

- \$1,500** Богдан Балабан у пам'ять бл.п. **Остапа та Урсули Балабан**
- \$500** Володимира Сливоцька, Христина Марія Сливоцька у пам'ять бл.п. **Тамари Сидорак**
- \$500** Андрій Гарасимяк у пам'ять бл.п. **Богдана Ґурана**
- \$250** Donald Dal Maso in memory of **Nadia Shmigel**
- \$250** Cravath, Swaine and Moore LLP у пам'ять бл.п. **Богдана Ґурана**
- \$250** Андрея Черник у пам'ять бл.п. **Ореста Черник**
- \$200** Зоряна Гафткович у пам'ять бл.п. проф. **Володимира Петришина**
- \$150** Любомир і Ляріса Зелик у пам'ять бл.п. **Олександри Юзенів**
- \$150** Ірина Кост у пам'ять бл.п. **Ореста Черник**
- \$100** Микола Галів, Українська Католицька Церква св. Йосафата, Богдан і Оксана Кузишин, Ярослав Плис, Андій Рак і Таїсія Нагірна Рак, Марія Волянська, Анна Рак, Катря Червоняк, Стефан і Ляріса Пелешук у пам'ять бл.п. **Олександри Юзенів**
- \$100** Надія Дейчаківська у пам'ять бл.п. д-ра **Дмитра Фаріона**
- \$100** Петро Шиприкевич і Ілона Сочинська у пам'ять бл.п. **Ореста Черник**
- \$50** Роман і Олександра Городиські, Дарія Лашин, Христина Сютрик з родиною, Ірина Плис, Тарас і Любомира Камінські, Софія Качор у пам'ять бл.п. **Олександри Юзенів**

Щиро дякуємо за підтримку!

Управа та адміністрація УМ

«Та прийдуть до тебе Три празники в гості...»

Гриць Зозуля

Один з фейлетонів нашого славного карикатуриста, маляра та письменника Едварда Козака (з 1977 року т. зв. ЕКА) «Домашня анструкція» ми друкували у «Нашому житті» (червень 2018, с. 24). Наша колишня постійна дописувачка св. пам'яті Олександра Юзенів надала ще один Різдвяний фейлетон Е. Козака, який друкувався у гумористичному журналі «Лис Микита». Як і попереднього разу, розповідь ведеться від імені Гриця Зозулі. Мова автора збережена.

Автопортрет
Едварда Козака

То ті три празники означають три важні Коледи. Перша важна Коледа – на Рідну Школу. На тоту саму, же ми на неї коледували ще в Краю, рахувати – ще за Польщі. Чи темите, як тоди цеся Коледа відбувалася, га? Поліцаї ганяли по селі, перелапували коледників і обшукували, чи ми не маємо листи на Рідну Школу, бо староство заборонило. Так боялися тої нашої Рідної школи, як вогню. А ми хитрували поліцаїв як могли, шварцували листу від одної партії коледників до другої, а у великій небезпеці давали нашим дівчатам, а вони, коби були здорові, ховали їх за горсетами, а як котра, то такої так – за пазуху. А потім то тоді ще тоті теплі листи і гроші передавалисмо до Львова.

Така тоді була наша коледа, а тепер вона інакша. Заїдуть карами перед хату, і як зачнуть вілазити: найперше тоті жи драйвуют, а потім той жи має в кишені листу, а потім той жи має посписувано хто де мешкає, а збоку червоним олувком позначено, хто кілко давав у попередних роках, аби знати ци варта до нього йти із коледов. Потім вилазит ще котрась мама, жи боялася саму дитину пускати, бо тепер ружне си діє. На останку вчителька, жи виучує в школі коледу а за нею головні коледники. Аж двое! Десятилітний смарок і трохи старша, закутана в шалики дівчинка. Мало бути їх четверо, але одно перестудилося, а друге мати не пустила, бо було в редійо, жи як не нині, то завтра має впасти свіжий сніг.

Увійдуть і зачнут коледувати: «*Топрий вечир тобі, Пані хошпотару – ратуй ша! Ой, ратуй ша земле Шин босий народився.*»

На цесій зворотці зачели і на ній закінчили, бо тепер такі часи жи всьо скорочуєси. По коледі подадут листу, а ви дивитеси, кілко дав ваш сусіда. Єк дав менше, то ви дасте більше, а як дав більше, то дасте менше.

Друга важна коледа – на церков. У краю тота коледа належала до Старшого Братства. Йшли вони селом ген пізно вечером, як малі колядники перегайкают, як уже й з Вертепом перейдуть і надворі утихне. Хіба десь у горішнім кінци загавкає пес, а в долішнім собі теж єкийсь відозве си. В той час був я ще малим хлопцем, прийду з коледі, лізу в солону під столом і кажу до деді, прошу щоб розбудив мене, як будут Старші Брати. Ледви я задрімав, а дедьо мене будят: «Ставай борзо, бо йдут». Схоплюєси і до вікна. Дивлюєси, йдут прогоном, сніг скрипит під чоботами, ліхтарня блимає, видко високі кучми, чути захриплі голоси. У моєму селі зачинали кларнетом. Відіграв один пункт, а тоді всі разом, як гримнут: «*І ви доли, і ви гори, днесь си розвеселяйте*». І знову кларнет на переміну...

Така то була Друга Важна Коледа – на церкву. Тут в Америці вона відбуваєси переважно позаочно. Встаєте рано на Різдво, дивитиси, а в скринці коло дверей стирчить коперта. Отвираете, а там видрукувано на машинці, жи ніби вас не було вдома, то абисте вложили до коперти дуляери і кинули до кошика, єк будете в церкві, то вам запишут у бюлетені як коляду. Єку Коледу, як ніхто не коледував? Щось подібне до того, як то йден газда запросив другого, налев йому в келишок води і каже: «*Пийте куме, най си Вам здає, жи тото горівка*». Кум напивси, похитав головов, а потім встав і – трах господарі в писок. «*Йой, куме, а то що?*» «*Най си вам куме видає, жи я упивси*».

Така то наша друга коледа в Америці. А третя яка? Яка си трафит, а переважно коледуют пластуни на Пластприят, а студенти на якийс Гарвар... Тоті вже знають і другу зворотку: «*Застеляйте столи, та все килимами...*» Але тото лишень так співаєси, бо килимами ніхто столів у Америці не стелит, хоч дехто має аж два, жи му прислали із краю. Той з тими килимами має вічний клопіт, бо фурт тра насипати якихось порошоків, аби молі до решти не з'їли.

Така тото наша коледа в Америці, бодай не казати!

Свята НІЧ

Легенда **Сельми Лагерлеф**
(З книги «Легенди про Христа»;
переклад із сайту «УкрЛіб»)

Автор Легенди Сельма Лагерлеф (Зельма Лягерлеф; 20 листопада 1858 р.— 16 березня 1940 р.) — шведська письменниця, авторка художніх, історичних і краєзнавчих книг. Вона є першою жінкою-письменницею, яку у 1909 р. нагородили Нобелівською премією з літератури «на знак визнання піднесеного ідеалізму, яскравої уяви й духовного сприйняття, що характеризують її праці». Письменниця здобула найбільшу популярність серед читачів після того, як вийшов у світ її дитячий роман «Чудесна мандрівка Нільса Гольгерсона з дикими гусьми». Її твори пронизані гуманізмом, любов'ю та співчутливістю до тих, хто має потреби. Її герої навертають читача до сприймання благодійності та добротворення як неодмінних і важливих елементів нашого життя. А тому часом важко вирізнити: її твір адресований дорослим чи дітям? Саме такі відчуття охоплюють Вас, коли читатимете легенду «Свята ніч» С. Лагерлеф. Бо в ній не тільки різдвяна оповідка для наших дітей, але й глибоке за духовно-душевним змістом послання до сердець і розуму дорослої людини, що має бути взірцем і вчителем для дітей.

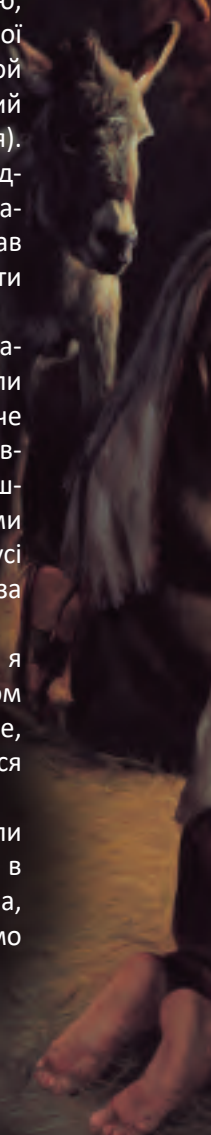
Коли мені було п'ять років, мене спіткало велике горе — з тих пір більшого я, здається, не знала. Померла моя бабуся. До самої смерті вона проводила дні, сидючи на дивані у своїй кімнаті та розповідаючи нам казки. Бабуся сиділа та розказувала — з ранку до вечора — а ми, діти, тихо приростившись біля неї, уважно слухали. Чудове то було життя! Ніяким іншим дітям не жилося так, як нам. Однак про казки, котрі вона нам розповідала, у мене залишився лише невиразний, тьмяний спогад. (Тільки одну з них я пам'ятаю так добре, що могла б її переказати. Це невеличка легенда про Христове Різдво.) Та і в цілому про мою бабуся у моїй пам'яті мало що збереглося. Пригадую, що в неї було красиве, біле, мов сніг, волосся, що вона ходила, зовсім згорбившись, що постійно в'язала панчохи. Ще пам'ятаю, що, закінчивши розповідати якусь казку, вона зазвичай клала мені на голову руку і казала: «Усе це така сама правда, як те, що ми зараз бачимо одна одну». Згадую я і те, що вона вміла співати чудові пісні, але робила це нечасто. В одній з тих пісень ішлося про лицаря та про морську царівну, і там був приспів: «Вітер холодний, холодний над морем подув». Споминаю ще маленьку молитву і псалом, яких вона мене навчила.

Ось майже все, що я можу пригадати про свою бабуся, крім того, що я пам'ятаю найкраще, — відчуття великої втрати, коли вона покинула нас. У пам'яті закарбувався той ранок, коли диван у кутку виявився порожнім, і той тягучий день (неможливо було дочекатись, коли він закінчиться). Цього я не забуду ніколи. А ще пам'ятаю, як нас, дітей, підвели до покійної, щоб ми попрощалися з нею та поцілували її руку. Ми боялися цілувати небіжку, але хтось сказав нам, що це ж останній раз, коли ми можемо подякувати бабусі за всі радощі, які вона нам дарувала.

І добре пам'ятаю, як казки та пісні разом з бабусяю виїхали з нашого двору, укладені в довгий чорний ящик, і ніколи більше не поверталися. Щось пішло тоді з життя. Неначе назавжди замкнули двері у широкий, прекрасний, чарівний світ, яким ми раніше вільно мандрували. І не знайшлося нікого, хто зумів би ті двері відімкнути. Поступово ми навчилися грати у ляльки та інші іграшки та жити так, як усі діти, і вже могло здаватися, що ми більше не сумуємо за бабусяю та про неї не згадуємо.

Але навіть у цю хвилину (сорок років по тому), коли я сиджу та згадую різні історії про Христа, які чула протягом життя, в моїй пам'яті постає оповідь про Різдво Христове, яку любила розповідати моя бабуся. І мені також хочеться комусь її розказати.

Це було у Святвечір напередодні Різдва, коли всі поїхали до церкви, окрім мене та бабусі. Ми були, здається, самі в усьому домі. Нас не взяли, тому що одна була дуже мала, а інша дуже стара. І обидві ми бідкались, що не можемо

побувати на урочистій службі та побачити сяво різдвяних свічок. Коли ми сиділи на бабусиному дивані, вона почала розповідати.

— Колись давно один чоловік темної ночі вийшов на вулицю, щоб роздобути вогню. Він ходив від хати до хати, стукаючи у двері. «Допоможіть мені, добрі люди! — просив він. — Моя дружина щойно народила дитинку, і мені треба розвести вогонь, щоб зігріти її та синочка».

Проте була вже глибока ніч і всі люди спали. Ніхто не відгукувався на його прохання. Чоловік ішов все далі й далі. Нарешті він запримітив удалині мерехтливе полум'я. Він попрямував туди і побачив, що вогонь був розведений просто неба. Багато білих овець спало навколо багаття, а старий пастух сидів і стеріг своє стадо. Коли чоловік, який шукав вогню, підійшов до овець, то побачив, що в ногах пастуха сплять три собаки. Вони одразу прокинулися та розкрили свої широкі пащі, немовби збираючись загавкати, але не видали жодного звуку. Він бачив, як шерсть піднялась сторч у них на спині, як їхні гострі білі зуби заблищали у світлі багаття і як усі три кинулися на нього. Він відчув, як один пес схопив його за ногу, другий — за руку, третій вчепився за горло. Але щелепи та зуби не підкорялися собакам, і, не заподіявши йому ані найменшої шкоди, ті відійшли вбік. Чоловік хотів підійти ближче до багаття. Але вівці лежали так тісно одна біля одної, що він не міг між ними пробратися. Тоді він пішов по їхніх спинах. І жодна вівця не прокинулася та не ворухнулася.

Дотепер бабуся розповідала, не зупиняючись, але тут я не могла втриматися, щоб її не перебити:

— Чому ж, бабуся, вони продовжували спокійно лежати? Адже вони такі полохливі? — запитала я.

— Про це ти скоро дізнаєшся, — сказала бабуся та продовжувала своє оповідання. — Коли чоловік підійшов дуже близько до вогню, пастух підняв голову. Це був похмурий старець, грубий і непривітний. Коли

він побачив, що до нього наближається незнайомиць, схопив довгу загострену палицю, з котрою завжди ходив за стадом, і кинув у того. Палиця зі свистом полетіла прямо в незнайомця, але, не зачепивши його, відхилилась убік і пролетіла мимо.

Коли бабуся дійшла до цього місця, з таким чудом, я знову перервала її:

— Чому ж палиця в нього не влучила?

Але бабуся нічого мені не відповіла і продовжувала свою розповідь.

— Нарешті, як підійшов до пастуха, той чоловік сказав йому: «Друже, допоможи мені, дай мені вогню! Моя дружина щойно народила дитину і мені треба розвести вогонь, щоб зігріти її та немовля!»

Старий вважав за краще відповісти відмовою, однак, коли згадав, що пси не змогли прибульця вкусити, вівці від нього не розбіглися та палиця його не зачепила, йому стало боязко, і він не посмів відмовити йому.

— Бери, скільки тобі потрібно!— відказав пастух.

Але багаття майже догоріло і в ньому не було більше жодного поліна, залишилась тільки велика купа жару; а незнайомиць не мав ні лопати, ні совка, якими він міг би набрати собі червоних вуглинок. Побачивши це, пастух повторив:

— Бери, скільки тобі треба!

Подумки ж він радів, що заходий не може понести з собою вогню. Але той нахилився, голіруч вибрав вугілля з попелу та поклав його в полу свого одягу. І воно не обпало йому рук, коли він до нього доторкнувся, і не пропало його одягу; він поніс ті жарини, немовби то були яблука або горіхи.

Тут я втретє перебила розповідачку:

— Бабусю, чому вуглинок його не обпалили?

— Дізнаєшся потім,— сказала бабуся, продовжуючи розповідати.— Злий і сердитий пастух дуже здивувався: «Що це за ніч, у яку собаки не кусають, вівці не лякаються, палиця не вбиває та вогонь не палить?» Він зупинив незнайомця і запитав його:

— Чим ця ніч така особлива? Чому всі тварини та речі такі милостиві до тебе?

— Я не можу тобі цього пояснити, раз ти сам не розумієш!— відповів незнайомиць і пішов своєю дорогою, аби скоріше розвести вогонь і зігріти дружину та сина.

Пастух вирішив не втрачати того дивного чоловіка з виду, поки йому не стане зрозуміло, що все це означає. Він встав і, стежачи за ним, йшов слідом до самого його житла. Врешті старий побачив, що у незнайомця навіть хатини немає: його дружина та новонароджене немовля лежать у печері, де нема нічого, лише голі, холодні кам'яні стіни. Пастух подумав, що бідна безневинна дитина може на смерть замерзнути у цій печері, і, хоча він був суворою людиною, все ж зворушився до глибини душі та вирішив допомогти малятку. Він зняв з плечей свою торбинку, дістав звідти м'яку білу овечу шкіру та віддав її незнайомцю, щоб той загорнув у неї немовля.

І в ту саму мить, коли чоловік проявив милосердя, його очі розплющилися і він побачив те, чого раніше не бачив, і почув те, чого раніше не чув. Навколо нього щільним кільцем стояли ангели зі срібними крилами. Кожен з них тримав у руках арфу, і всі вони співали гучними голосами про те, що в цю ніч народився Спаситель, Який відкупить світ від гріха.

Тоді пастух зрозумів, чому в цю ніч ніхто не міг заповідати зла батькові дитини та все в природі йому сприяло й допомагало. Озирнувшись, старий побачив, що ангели були всюди. Вони сиділи в печері, спускалися з гори, літали в піднебессі, величезною юрмою йшли дорогою. Коли проходили мимо, зупинялися та задивлялися на немовля. Серед них панувала радість і урочистість. Все це пастух побачив у нічній пітьмі, в якій раніше нічого не міг розгледіти. Зрадівши, що його очі розплющилися, він впав навколішки і став дякувати Господу.

При цих словах бабуся зітхнула.

— Але те, що побачив пастух, ми теж могли б бачити, якби тільки хотіли. Тому що ангели оточують нас не лише Різдвяної ночі, але завжди.

І, поклавши руку мені на голову, бабуся додала:

— Запам'ятай це, адже це така сама правда, як те, що ми бачимо одна одну. Справа не у свічках і лампадах, не в сонці і місяці, а в тому, щоб мати очі, які могли б бачити Всевишнього!

Ihor Magun, MD, FACP

DOTS

As I was thinking about a topic for this issue of *Our Life*, I recalled the famous commencement speech Steve Jobs gave at Stanford University in 2005. The founder of Apple computers said, “You can’t connect the dots looking forward; you can only connect them looking backward. So, you have to trust that the dots will somehow connect in your future. You have to trust in something — your gut, destiny, life, karma, whatever.”

What Jobs was referring to in this statement was his belief that you can only recognize significant moments/interactions in your life in retrospect. Retrospect, by definition, allows us to look backward. But it also helps us to look ahead. The point is that you can’t always recognize the moment when something or someone will become truly important in your life. You may come to realize this only in the future.

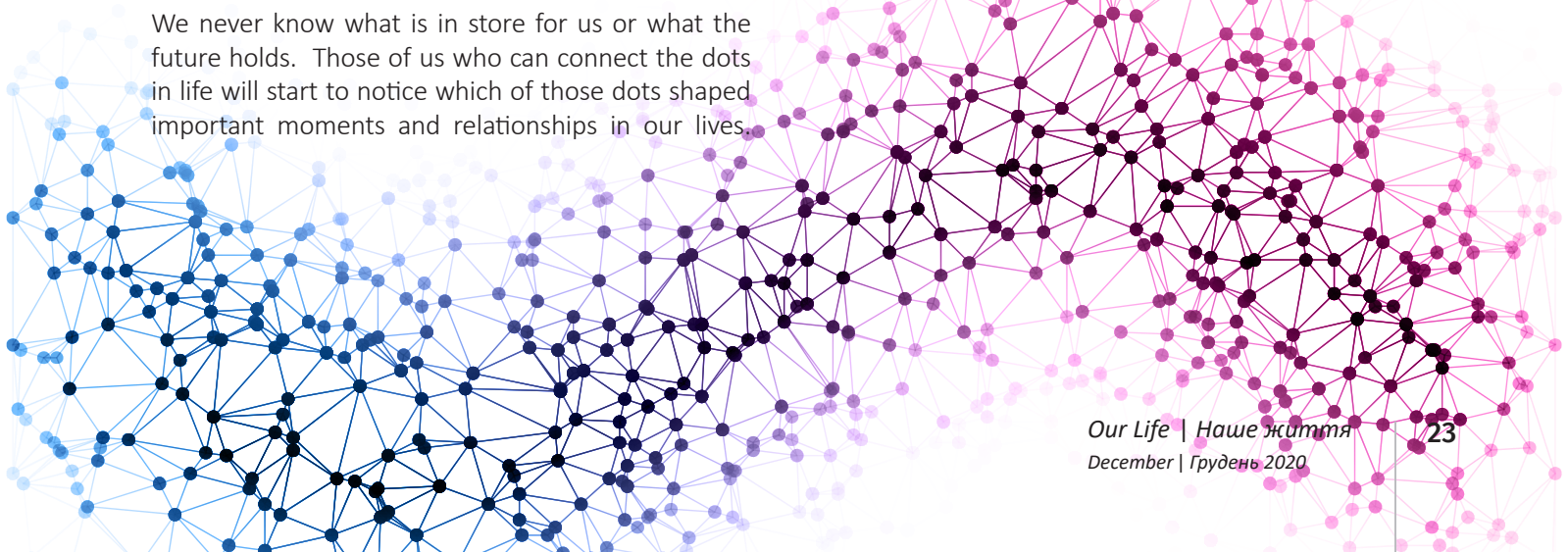
Part of that future is now, as we deal with the ongoing issues related to Covid. This pandemic, in fact, has changed the entire world and has challenged us in many ways. But, hopefully, it has also made us look at the value of life much more positively because it has made us realize (or at least pay more attention to) the importance of family, friends, and socialization. These are the “dots” that we may previously have taken for granted, including those dots that have shaped some important events or choices or other aspects of our lives.

We never know what is in store for us or what the future holds. Those of us who can connect the dots in life will start to notice which of those dots shaped important moments and relationships in our lives.

Recognizing these dots and their impact helps us see how truly lucky we are, and this recognition can guide and influence our future behavior in positive ways.

So, embrace each day as if it was the most important day of your life. Start with a kind gesture or some positive word or deed, which will boost your own enthusiasm. This contagious behavior may prompt the recipient, in turn, to pass it on forward. And don’t forget to keep gratitude at the top of your daily to-do list. Express it through some simple task like calling a friend and letting them know the value of that friendship. Even a simple “thank you” is a manifestation of a commitment toward those who are important to us. It also helps us understand how connected we are to others. Take a moment each day to recognize who played a key role in your life. Who made you better? Who pushed you to be your best? Who was there when you really needed someone? Who was always “there”? These are our personal holiday blessings.

It has been quite a challenging year, and I close this column with the hope that this Christmas season will show us all the good there is in life and in the relationships we have or will form. Stay well, stay positive, and remember to connect with new dots and reconnect with all the old dots. With this as a plan of action, we will all emerge stronger and ready for anything that comes our way.

ЄВИНА ПІСНЯ

Спогад про Єву Боруту з Гринівців

Наталія Слободян-Байдюк, Браунсбург, штат Індіана

Цей допис про мою землячку Єву Боруту з Гринівців на Івано-Франківщині. Її талановита родина вартує на особливу пошану. Сина п. Єви — Ярослава Боруту, знає вся Україна. Це український естрадний співак і композитор, народний артист України, лицар Ордена святого Григорія Великого (нагорода Ватикану); нагороджений Орденом святого рівноапостольного князя Володимира Великого III ступеня. Також Я. Борута є менеджером та організатором мистецьких заходів, зокрема концертів і фестивалів серед дітей і студентської молоді. Засновник та організатор Міжнародного благодійного дитячого фестивалю «Мистецький храм» для дітей соціально-незахищених категорій, а також телевізійного фестивалю «Всеукраїнська народна пісенна премія "Галицький шлягер"». Автор музики до відомої пісні «Лебеді кохання», створив однойменний популярний дует.

Про його маму, яка народилася 5 грудня 1937 р., а пішла у засвіти 4 вересня 2012 р. і була не менш талановитою, мало хто знає... І навіть у Google інформації про п. Єву не знайшла жодної. Тому радю, що свого часу встигла не тільки поспілкуватися з цікавою і талановитою жінкою, але й записати нашу розмову на диктофон.

Повертаючись у минуле, згадую стареньку скромну хатину у Гринівцях, на причілку якої росли завітчані вишні, що тішили око господині цього невеликого обійстя. І завжди у ній було людно, бо

Я. Борута з мамою Євою та митрополитом Володимиром Війтишиним. (З родинного альбому Я. Борути.)

там любили пісню та ще й як співали! А ще господиня була не будь-якою кравчинею. Тому двері до її хати ніколи не зачинялися. Вона — звичайна жінка. Незвичайність її хіба що в тому, що народила й сама виростила народного артиста України Ярослава Боруту. Вона — сизоока жінка з каштановим волоссям, тендітна, але насправді досить сильна, в міру горда, завжди вмів давати собі раду у житті.

Всяке траплялося на її життєвій ниві. Та ніхто і ніколи не стелив їй шовки під ноги, частіше доводилося ходити колючою стернею. У далекому 46-му доля привела її у Гринівці з польського села Дзвиняча. З болем у серці Єва згадувала, як нашвидку покидала обжиту там хатину, бо народилася у сім'ї українських селян. Зійшли з того часу десятки літ, а я до нині пам'ятаю сльози на її обличчі при одній згадці про Дзвиняч... Ніби про вчорашній день, Єва розповідала, як мати натопила у печі, а на столі стояв уже викислий хліб. Але хатній спокій обірвав чужий голос, що ніби зачитав вирок: «Збиратися...» А куди? Невідомо. Як тільки переступили востаннє поріг хати, їхню оселю на очах у всіх почали розбирати на матеріали. Далі були вагони, в яких везли людей разом з худобою.

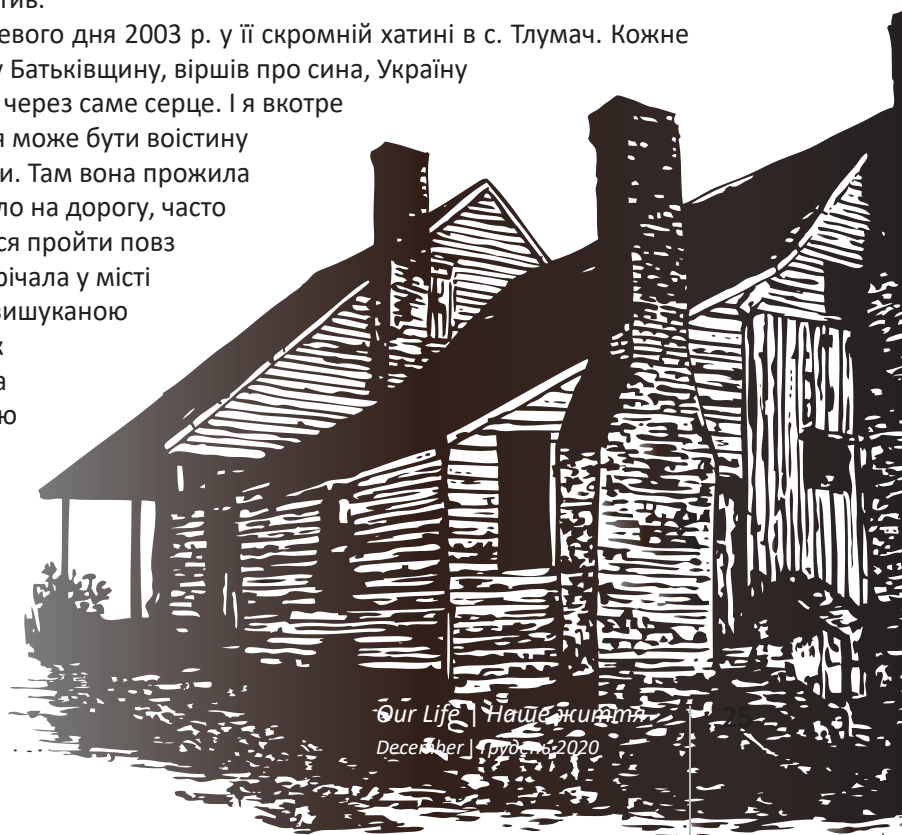
У Єви Боруті було ще чотири сестри: Марія, яка проживала у Гринівцях, Марися та Феня, що оселилися Америці, і четверта сестра, яка померла. Розповідаючи про свою родину, жінка витирала з очей непрохану сльозу. А в її руках кипіла робота: в'язала гачком барвисту веретку. Лягали рядок за рядком кольорові нитки, і, здавалося, що в них — її доля: то сумна, як темні смуги, то весела, кольорова. На стіні, ніби милувався своєю господинею, вишитий килим. Ліжко прибране вишитим низинкою простиратлом. Усе це — давні роботи, проте не втратили через роки своєї привабливості. Я із захопленням слухала розповідь жінки, як у 59-му на сцені сільського клубу, що не міг помістити глядачів, йшла вистава «Не тією стежкою». Єві випала головна роль молодій дівчині Наталі, котру зрадив парубок. (Якби ж тоді було знати, що таку нелегку роль доведеться не лише зіграти!) Закохана пара на сцені співала: «Перша любов є найвірніша, і найгарніша дівчина». Що то був за спів і якими оплесками вшанувався! Адже парю Єви був Михайло Прийдун (Євген Крижень), який також надзвичайно гарно співав.

Але не було б нещастя, то щастя б не знайшлося. Син Ярослав замінив матері все і став її єдиною вітхою та розрадою. Дивитися на Єву Боруту, коли вона розповідала про свого сина, було одним задоволенням! Її очі світилися радістю, жінка поринала у той час, коли малий Ярослав писав листа до діда Панаса «На добраніч, діти!»; як до дня народження готував матері власноруч зроблену вазу з листівок з червоними маками, а її просив піти прогулятися, бо ж подарунок мав стати несподіванкою; як сам у молодших класах робив незвичайні новорічні костюми, про що вчителі ще й до нині з приємністю згадують. Пригадалося й те, як у класі третьому-четвертому купили баян і вчилися обоє на ньому грати. Мені цікаво було дізнатися, що Ярослав ще й майстерно випалював по дереву, що в минулому захоплювався кросвордами, за що навіть отримав гонорар. Неважко здогадатися, від кого у Ярослава стільки талантів!

Єва Петрівна була не лише доброю співачкою, але й першою кравчинею у селі. Роки пройшли, а люди ще й дотепер згадують про її кравецьку майстерність. А про те, що вона писала вірші, я дізналася випадково, але зовсім цьому не здивувалася. Бо ж давно відомо, що справжній талант багатомірний. Вірші її оптимістичні, як вона сама, сповнені величезною любов'ю до України: «Україно, рідна ньенько, Ти гордого роду, Ми ніколи не забудем день Твого приходу! Що на нашій Україні Сонце засіяло, Сонце правди і свободи Для нас вже настало!»

А ще у Гринівцях односельці донині приємно згадують той час, коли особливий голос Єви через гучномовець на стовпі скликав усіх на весілля. Під ніжну мелодію скрипки лилися селом такі душевні давні пісні та ладканки, що вже і камінь би сльозу пустив.

Я пам'ятаю розмову з п. Євою одного вересневого дня 2003 р. у її скромній хатині в с. Тлумач. Кожне слово її цікавих спогадів про покинуту маленьку Батьківщину, віршів про сина, Україну звучало з особливим трепетом, ніби проходило через саме серце. І я вкотре пересвідчувалася, що тільки вистраждане щастя може бути воістину справжнім. Тлумач став третьою домівкою п. Єви. Там вона прожила понад двадцять років. З її віконечка, що виходило на дорогу, часто лунала народна пісня. Жодній душі не вдавалося пройти повз хату Єви, не поспілкувавшись з нею. А коли я стрічала у місті цю невисоку, говірку та завжди охайну жінку з вишуканою сумочкою у руках, то ловила цікаві погляди у бік найособливішої мами у місті. І щиро тішилася за багатостраждальну жінку, яка в нагороду за свою тернову долю отримала від Бога неоціненний скарб — сина, що своїм талантом прославив Україну на весь світ! А їй самій чи багато було потрібно для щастя? Варто лише увімкнути радіо чи телебачення і почути рідний голос сина...

Heroines of the Ukrainian Insurgent Army

This presentation was delivered during a virtual Heroes Day Commemoration hosted by the Organization for the Defense of the Four Freedoms of Ukraine (ODFFU) on July 5, 2020. The original Ukrainian version appeared in the September 2020 issue of Our Life.

Lidia Slysh, President,
UNWLA NY Regional Council

Through all times, the Ukrainian woman has been a Protectress of our nation, a generous homemaker, a faithful wife, and a good mother raising children in a religious and patriotic spirit. In addition, the Ukrainian woman has always taken an active role in community life. Therefore, when the Ukrainian Insurgent Army (Ukrayins'ka Povstans'ka Armiya – UPA) was formed during World War II, many women volunteers joined its ranks. UPA was an armed military force that fought against both the German and the Russian occupiers. The goal of UPA was to create an independent Ukrainian state. UPA fought for an independent Ukraine until 1955 – an additional ten years after the end of the war. UPA was truly a people's army, because the most devoted patriots of Ukraine, in particular women, served voluntarily.

It should be emphasized that the foundation of the UPA women's network was built upon the extensive and diligent training provided in Plast and OUN (Organization of Ukrainian Nationalists) Youth, where members learned the history of Ukraine and its struggles for liberation, and received military training.

Female volunteers in the ranks of UPA were involved in intelligence gathering, provided medical services, served in communication offices, engaged in administrative matters, and took part in the provision of food, clothing, and medicine.

Experienced and talented women joined in the work of the propaganda department. They edited materials and published underground newspapers, literature, and leaflets. They worked on underground magazines such as *Black Forest* and *Insurgent*, whose editor was Ukrainian children's writer Bohdanna Svitlyk (pseudonym Maria Dmitrenko), who died in 1948.

The greatest number of women in the ranks of UPA served in the medical services network. These sisters of mercy treated and cared for wounded and sick soldiers not only in hospital bunkers, but also under enemy fire, carrying wounded insurgents off the battlefield on their fragile shoulders. When necessary to defend

themselves and their friends, they bravely took part in deadly battles, where enemy forces were stronger. Thus on March 19, 1950, Myroslava Levytska, a sister of mercy, was killed in battle. She remained to cover, with machine-gun fire, the retreat of insurgents, among them wounded gunmen.

Another example: In the summer of 1947, the captain of the highly praised Rizun company, Myroslav Hresko, was wounded in battle. The company nurse, after bandaging his wound, led the company into battle for victory. She was awarded the Silver Cross of Military Merit.

One of the most dangerous professions of war is intelligence gathering. The scouts were in mortal danger everywhere. Most often, scouts walked a few dozen meters in front of the detachment, providing reconnaissance of the road ahead, warning of danger.

No less dangerous was the work of the insurgent liaisons, which required heroic devotion, endurance, and lightning-fast decisions in critical situations. In the darkness of night, during snowstorms, through rain and searing heat, on foot through the woods, fording through the icy water, liaison officers maintained communications between the insurgent detachments, commanders, and the underground. History will always remember the women who served as insurgent liaisons of the UPA Commander-in-Chief Roman Shukhevych: Kateryna Zarytska, Odarka Husyak, Halyna Didyk, and Olga Ilkiv, the author of the famous "Insurgent Tango."

Many women played a direct role in UPA combat units, sometimes as division commanders. Together with the men, they carried out several months of raids and were participants in fierce battles against enemy forces that prevailed numerically and technically.

Olga Horoshko led a detachment after the death of her husband, the detachment commander. Under her leadership, the insurgents continued to fight successfully against the enemy.

Kalyna Lukan, a district leader of the Kosiv region, took part in many battles and died with her husband, Skidan, in her last battle in 1950.

In battles and campaigns, in the difficult daily life as an insurgent, women soldiers of UPA did not yield to men in courage, endurance, and military skill.

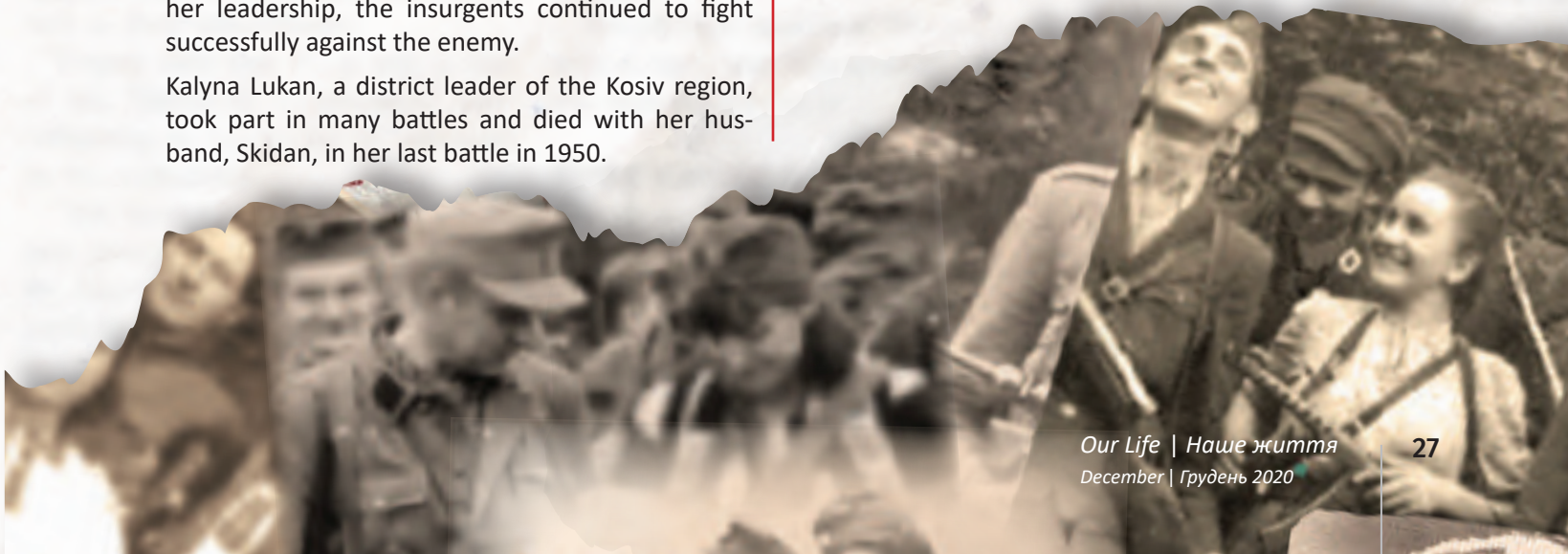
Let me tell you about one more heroine – Luba Komar-Prokop, an UPA liaison and radio operator with whom I was personally acquainted because we were both members of UNWLA Branch 64 in New York.

Before the war, Luba Komar studied at Lviv University and joined OUN (the Organization of Ukrainian Nationalists). After she and many other boys and girls were arrested by the Bolsheviks in 1940, they were tried in Lviv under the name "Trial of 59." At that time, 42 people were sentenced to death, including 11 girls. Among them was Luba Komar. The death penalty was later commuted to ten years in prison and five years in exile. When the detainees were being transported in box cars, the train came under fire (battles were under way), and Luba, along with other compatriots, miraculously escaped. During the German occupation, she returned to Lviv and joined UPA as a liaison and radio operator. At the end of the war, as the Soviet front approached, she was assigned to a group tasked with retreating to the West.

After the war, Luba Komar found herself in America and lived in New York with her husband Myroslav Prokop and their two daughters. She published a book of memoirs, *The Trial of 59*, that her daughter, Christine Prokop, later translated into English, supplementing the text with photographs and materials about the group's journey across Europe to America. The translated book, *Scratches on a Prison Wall: A Wartime Memoir*, is available on Amazon. I advise everyone to buy this extremely interesting publication.

Eternal glory to the Ukrainian heroines who gave their lives for an independent Ukrainian nation, one that we have now had for almost 30 years. We have but one Ukraine – let us protect her!

Glory to Ukraine! Glory to the Heroes!

Ukrainian National Women's League of America, Inc. Стипендійна Акція Союзу Українок Америки

Christ Is Born! Let's Glorify Him! Merry Christmas and Happy New Year 2021!

Христос Родився! Славимо Його! Веселих Свят Різдва Христового та Щасливого Нового Року 2021!

Our thanks to all the Sponsors, Benefactors, and Supporters of the UNWLA Scholarship / Children-Student Sponsorship Program who have enabled us to help thousands of Ukrainian orphans and those in need to achieve their goals, degrees, and aspirations over the past 54 years. Thanks to your support, we have helped students from Brazil, Argentina, Venezuela, Poland, Yugoslavia, and, since 1989, from Ukraine. Unfortunately, the situation in Ukraine has not changed since 2004, and we appeal to all people of good will to continue sponsoring Ukraine's pupils and students. Be sure to watch this space in the February issue of *Our Life* – you'll hear directly from some of our scholarship recipients.

May Little Jesus bless all of you and your "children"! May He also keep you healthy and safe during this pandemic. God Bless!

UNWLA Scholarship Program Committee: Anna Krawczuk, Luba Bilowchtchuk, Nadia Jaworiw, Daria Nowakowska Lissy, PhD, Zoriana Haftkowycz, Victoria Mischenko

У ПАМ'ЯТЬ / In Memory Of

In memory of **Dr. Lydia Kernitsky**, member of UNWLA Branch 98 in Holmdel-Middletown, the Branch is donating \$200 to the UNWLA Scholarship Program. Our sincerest condolences to Lydia's family. She will be deeply missed.
Members of UNWLA Branch 98

Please accept my donation of \$200 to the UNWLA Scholarship Program in memory of **Dr. Lydia Kernitsky**, member of UNWLA Branch 98. My sincerest sympathy to Lydia's family.
Nadia Jaworiw

In loving memory of my dearest friend **Dr. Lydia Kernitsky**, I am donating \$300 to the UNWLA Scholarship Program. My condolences to her devoted husband, Roman, and to her beloved sons Alex and Andrew.
Luba Bilowchtchuk

In memory of my friend **Dr. Lydia Kernitsky**, please accept my donation of \$75 to the UNWLA Scholarship Program. My deepest sympathy to Lydia's husband and sons.
Anita Roik

В пам'ять **Володимири Теслюк** складаю \$100 на Стипендійну Акцію СУА.
Богдан Марків

Замість квітів на могилу бл. п. **Люби Сірої** складаю \$100 на Стипендійну Акцію СУА. Сестрі Наді Нинці та Родині висловлюю щирі співчуття.
Люба Більовщук

In loving memory of our grandmother **Natalia Chaplenko** and mother **Taissa Meleshko**, we donate \$2,000 to the Memorial Scholarship Fund in their names.
Dr. Viktor and Dr. Betsy Decyk
Culver City, CA

ПОЖЕРТВИ ЗА ВЕРЕСЕНЬ І ЖОВТЕНЬ 2020 р. September–October 2020 Donations

\$2,000	Dr. Viktor and Dr. Betsy Decyk (98)
\$600	UNWLA Branch 118
\$460	Alicia M. Behn
\$440	Ulana Diachuk (ML)
\$400	Luba Bilowchtchuk (98), Alex & Irene Khowaylo (62), Natalie O. Trojan (108)
\$350	Elisabeth Barna (98), Bohdanna Chudio (28)
\$310	Nadia Jaworiw (98)
\$300	Irene Sherba (90)
\$220	Marta Borodayko (36), Nadia Trojan (108)
\$100	Bohdan Markiw, UNWLA Branch 134
\$75	Anita Roik (75)
\$63	Renata Bihun (28)
\$50	Christina N. Trojan-Masnyk (108)

* * *

Thank you for your generosity.
Щиро дякуємо за Вашу благодійність.

Люба Більовщук, член Комісії стипендій СУА
UNWLA Scholarship Committee Chair 1993–2002

* * *

UNWLA, Inc. Scholarship / Children-Student Sponsorship Program

P.O. Box 24, Matawan, NJ 07747-0024
Phone/Fax: 732-441-9530
nazustrich@verizon.net

Зліва: Леся Шебець (21-й Відділ, голова), Дарія Дроздовська (83-й Відділ), Лідія Слиж (голова Округи СУА Нью Йорк), Ірина Куровицька (Почесна голова СУА), Богдана Жукотанська (125-й Відділ, заступниця голови), Оксана Новосад (125-й Відділ), Наталія Дума (83-й Відділ), Любов Шатанська (83-й Відділ, голова), Лариса Тополя (64-й Відділ), Марія Венгер (21-й Відділ). Світлина Домініки Венгер.

Шана американським жінкам – піонеркам жіночого руху

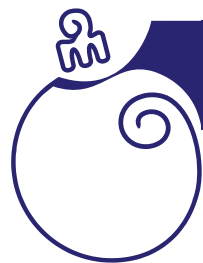
Леся Шебець, голова 21-го Відділу СУА, Округа НЮ

Союзянки Округи СУА Нью Йорк не припиняють свою діяльність і знаходять нові її форми в умовах карантинних обмежень. Звичайно, усі засідання перевели на віртуальний режим. І цьому, з одного боку, тішилися (бо ж періодично бачили один одного хоча б з екранів моніторів), а з іншого – були засмучені, що такий тривалий час не зустрічалися наживо. Тому Окружна управа ухвалила рішення та у першу неділю жовтня провела своє щомісячне засідання в Центральному парку Мангеттена. Місце зустрічі вибрали не випадково. Нещодавно тут відкрили пам'ятник трьом американкам – піонеркам жіночого руху в Америці, а саме: Sojourner Truth, Susan B. Anthony, Elizabeth Cady Stanton.

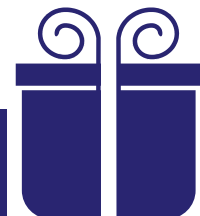
Спорудження пам'ятника присвячено 100-річчю ратифікації Дев'ятнадцятої поправки до Конституції США, за якою виборчі права громадян Сполучених Штатів Америки не повинні відбиратися чи обмежуватися Сполученими Штатами або окремими штатами на підставі належності до певної статі. Відтоді жінки отримали право голосу, а саме обирати та бути обраними до державних органів управління. Велична бронзова скульптура трьох жінок-героїнь стала ще однією окрасою Центрального парку та приваблює численних відвідувачів. Союзянки поклали квіти до підніжжя пам'ятника цим американським жінкам, які відстоювали свої права.

Членкині округи на свіжому повітрі обговорили питання підготовки до святкування 95-річчя Союзу Українок Америки (6 грудня 2020 р.) у віртуальному режимі. Зокрема, говорили про наші успіхи та досягнення, якими неодмінно треба поділитися з усією союзянською родиною, а також згадували знакові та гідні уваги події, що відбувалися в окрузі і які треба пам'ятати. А ми маємо чим пишатися. Адже саме в Нью Йорку до тепер існує почесний 1-й Відділ СУА, який був створений на основі Жіночої Громади, що розпочала свою діяльність у далекому 1921 році. Також наш 21-й Відділ СУА ім. Ліни Костенко, що є одним з найактивніших відділів, у цьому році святкує своє 90-ліття. Власне, кожен відділ – 1-й, 30-й, 64-й, 83-й, 113-й і 125-й – має чим хвалитися та пишатися. І про успішну діяльність наших відділів ми розкажемо всім учасникам віртуального свята (а їх може бути дуже багато).

Ми горді того, що Округа СУА Нью Йорк вже 80 років (утворена 1940 р.) гідно продовжує справу піонерів нашої організації та, активно працюючи, впевнено крокує у майбутнє.

65-й Відділ СУА у Нью Бронсвік святкує своє 65-ліття

*Оксана Кузишин, референтка преси
та зв'язків 65-го Відділу СУА*

*Після урочистостей, присвячених вшануванню пам'яті жертв Голодомору
в Українській греко-католицькій церкві у Нью Бронсвік, Н. Дж. (2018)*

У 2020 р. 65-й Відділ СУА святкує 65-ліття своєї діяльності. Це великий проміжок часу. І, на жаль, багато з перших членкинь відділу вже відійшли на заслужений відпочинок. Ми вдячні їм за плідну працю і за те, що нам передали активний і дієвий відділ.

Ми планували урочисто відсвяткувати цю дату з відповідною програмою та запросити головну управу, представниць інших відділів і громадськість. На жаль, карантин через пандемію коронавірусу наші плани перекреслив, і тепер не відомо, коли вдасться цю імпрезу організувати.

Співзасновницями 65-го Відділу були Ганна Дмитерко Ратич – перша голова відділу (в минулому старшина Українських Січових Стрільців), і Софія Микитка. На початках відділ провадив різноманітну діяльність, найперше – виховну, влаштовував дитячі імпрези та костюмівки. Також допомагав сиротинцям у Бразилії та Україні, передавав гроші на медичну допомогу після повені у Закарпатті та на інші нагальні потреби, як допомога Майданові та збірка на Фонд Жертв Війни Гідності. Також відділ підтримував Фонд бабусь, будинок людей похилого віку в Україні,

жертвував на Пресовий фонд «Нашого Життя» та на Український Музей у Нью Йорку.

Наш відділ тривалий час був у контакті з відділом СУ в Запоріжжі, а останнім часом співпрацює з дуже активним відділом СУ в Коломиї, який заснував цікаву школу української культури й етики для молодих дівчат – «Школа шляхетної українки». Школу очолює п. Марія Гнатюк, голова СУ в Коломиї. Відділ допомагає цій школі фінансово, а також надіслав книжки. Недавно дівчата школи підготували вечір творчості жінок-письменниць з діяспори, використовуючи надіслану літературу. Також завдяки зусиллям п. М. Гнатюк у Коломиї видано книжку «Подиву гідна... Олена Кисілевська» (автори М. Гнатюк, Ю. Бойчук), де відтворено життєвий і творчий шлях О. Кисілевської крізь призму розвитку українського жіночого руху у Східній Галичині та світі. У книжці згадується 65-й Відділ і його підтримка «Школи шляхетної українки».

Великою проблемою для відділу було те, що ми не мали поповнення новими членкинями, а старші, довголітні членки, одна за одною відходили на Вічну Ватру. Треба було подбати про поповнення новими, молодшими союзницями. І наш відділ мав велике щастя. У парафії Нью Бронсвік зібралася група молодих жінок, які почали приділяти увагу спочатку парафії, а з часом зацікавилися 65-м Відділом і, зрештою, стали нашими членкинями. Для нас це була велика радість і запорука, що відділ буде ще довго існувати й працювати для добра СУА та громади.

З часом старші та молодші членкині-прихильниці почали співпрацювати. І на Загальних Зборах 18 березня 2018 р. молоді членки погодилися увійти до управи відділу. Довголітня голова відділу Наталка Головінська після 40 років головування передала обов'язки новій голові Любі Каспрук, а секретарка відділу Оля Городецька після 35 років праці свої обов'язки передала новій союзниці Романі Лабовці. Решту функцій також перебрали нові членкині, за винятком скарбника (Анна Литвин) і референтки преси та зв'язків (Оксана Кузишин). Відділ налічує 20 членкинь – разом з новими, молодими й енергійними союзницями. Співпраця між нами дуже добра: старші намагаються підтримати молодих і допомагати їм, а молоді, повні ідей та енергії, впевнено ведуть відділ до нових досягнень.

Діяльність молодих союзниць нашого відділу дуже цікава та різноманітна. Вони організували вокальний колектив «Джерело» та влаштували ряд імпрез: вертеп під час різдвяного свята СУА у Виппані, Новорічну забаву у парафії Різдва Пресвятої Богородиці в Нью Бронсвік, Шевченківське свято, Великодню програму, свято Матері, урочистості до Дня Незалежності, Храмовий празник Марії, вшанування пам'яті жертв Голодомору та свято Миколая. У різдвяний час відгукнулися на заклик Franklin Township Food Bank і передали їжу для тих, хто має потреби. Як написала нова голова відділу у своєму звіті, «наші найбільші зацікавлення – це збереження української культурної спадщини та матеріальна підтримка воїнів АТО, хворих дітей і сиріт».

Відділ співпрацює з львівською організацією «Із янголом на плечі» та влаштовує при різних нагодах льютерії, колядує під час різдвяних свят, щоб зібрати гроші на допомогу парафії, сиротам, хворим дітям і воїнам АТО.

Наприкінці напишу про недавні успіхи наших молодих членкинь. У листопаді 2018 р. в Окрузі Нью Джерзі відбувся конкурс «Міс Українка Нью Джерзі» (організований 137-м Відділом СУА ім. Квітки Цісик), на якому перемогу здобула нова членкиня 65-го Відділу Юлія Вознюк. Головна нагорода конкурсу – подорож в Україну, куди наша переможниця поїхала з місією Посла доброї волі від СУА. Вона взяла участь у програмі «Країна WinWin» та мала змогу зустрітися з представниками українського уряду – міністрами охорони здоров'я, освіти та науки, культури та іншими видатними людьми; відвідала шпиталі, де лікуються воїни АТО. Також Юля зустрічалася з директоркою «Школи шляхетних українок» Марією Гнатюк. На наших чергових сходах ми слухали короткий звіт Юлі про її поїздку в Україну. Особливо нас зворушила розповідь про поранених учасників АТО, яких вона відвідала в Київському військовому шпиталі. Як зазначила Юля, «ця подорож була дуже цікава й емоційна та запам'ятається на все життя». Ми радіємо нашим молодим членкиням, які не тільки самі вступили до нашого відділу, але заохотили своїх доньок також бути разом з нами та працювати для громади.

НАШИМ ДІТЯМ

Лист до Святого Миколая

Казка-оповідання Лариси Тополі Із циклу «Казки бабусі Лесі»

Тарасику зовсім недавно виповнилося сім років. І з вересня він ходить до школи та вже навчився писати не лише друкованими, але й прописними літерами. Цим він дуже пишався. Бо його молодший братик Богдан поки що не те що прописні, але й друковані літери не всі знає.

Тож цього року Тарас з особливим нетерпінням чекав на Святого Миколая. Адже сподівався, що у чарівну ніч на 19 грудня він отримає не просто подарунок, але той, який замовить, написавши Миколаю листа.

Ілюстрація Анни Морозової, 11 років, Київ.

Лист дався хлопчику не легко, бо він робив це вперше, і робив сам. Отак надумав, що має написати — і написав.

Але спочатку запитав у мами:

— А чи всім дітям святий Миколай подарунки приносить?

— Ні, не всім, а тільки чемним,— відповіла мама, не відриваючи очей від духмяного млинця, який шкварчав на сковорідці.

— А я чемний?— не вгамовувався Тарасик.

— Та різним буваєш,— сказала мама, з особливим притиском розтягуючи слово «різним».

Після такої відповіді в уяві Тарасика постало незадоволене обличчя меншого братика Богдана, якому він нещодавно надавав стусанів (бо нащо було руйнувати збудовану ним велику залізницю?) А також брудна тарілка від каші, що довго красувалася на столі замість зайняти місце у стосику чистих... І ще багато чого згадалося, але Тарас відігнав спогади і сказав:

— Все одно я буду сподіватися на подарунок...

— Тоді напиши Миколаю не лише про свої бажання, але й...

Кмітливий Тарас не дав мамі закінчити фразу і, перебиваючи її, продовжив:
— Але й про те, чого не буду більше робити?
— Так, мій любий,— підхопила мама.— І що справді будеш вихованим, чемним і не пустуватимеш.
Тарасик нічого не відповів, а тільки хутчій пішов до своєї кімнати, знайшов чистий аркуш і сів до столу.

«Дорогий Святий Миколаю! Мене звати Тарас. Я живу в Києві...» Хлопчик старанно вивів перші рядки листа і задумався. Згадавши мамину пораду, продовжив: «Вибач, що минулого року я частенько пустував. Але обіцяю виправитися. А ще буду гарно вчитися, слухати маму й тата і робити добрі справи».

На цьому місці Тарасику стало легше — наче скинув з пліч важку ношу. І він охоче написав: «Прошу тебе, Миколаю, подаруй мені, будь ласка, самокат з електричним двигуном. Щоб я їздив до школи. А також принеси подарунок для братика Богданчика — він мріє про маленького песика, але ще не може тобі написати».

Тарас не забув поставити крапку в кінці речення і вже хотів вкладати лист у конверт, як зрозумів, що робити це зарано: «А ще я дуже хочу, щоб мій татко повернувся на Різдво додому. Він на війні і бореться з ворогом... Сестричці Настусі сон під подушку поклади, щоб вона гарно спала та швидко виросла. А мамі, якщо в тебе є, подаруй багато-багато часу, бо вона бідається, що не встигає зробити всю роботу».

Після цього хлопчик старанно вивів на конверті «Тарасик, Київ, Святому Миколаю», вклав лист у конверт, конверт прикріпив на підвіконні, а сам пішов готуватися до сну.

...Того ранку його розбудив промінчик сонця, що заглядав у вікно й лагідно лоскотав щічки. Він розплющив очі, почув тихий голос мами, що долинав з кухні, і своїм ще сонним носиком впіймав дуже знайомий запах...

За кілька секунд Тарас вже висів на шиї у татуса, міцно-міцно пригортався до його свіжовиголоеної щоки та не переставав цілувати його посмішку — справжню, а не ту, що на фотографії в його кімнаті.

— Татусю, я так тебе чекав!.. Тату, а ти сумував за нами?.. Ти надовго приїхав? А війна вже скінчилася?.. А ми з Богданом тобі подарунки зробили, — не замовкав Тарасик і не давав батькові вставити й слова. І лише тоді спинився, коли Богдан, який нечутно зайшов на кухню, вчепився за ноги батька та голосно закричав: «Тарасе, злізай, бо і я до татка на руки хочу!»

Той ранок був особливим. Бо з часу, як розпочалася війна, тато постійно їздив на фронт і вся сім'я за столом збиралася нечасто. Нині ж Тарасик і Богданчик, прицмокуючи, пили чай з печивом, що тато привіз з фронту «від зайчика», та, перебиваючи один одного, розповідали, як у парку білка їла горішки з їхніх долонь, як поливали ялинки, що всі разом садили навесні, і що в школі та садочку у них багато нових друзів з'явилося...

А коли радість від повернення татуса трохи притишилася, Тарасик підійшов до вікна, де залишав лист Святому Миколаю, і тихенько, майже пошепки промовив:

«Дякую, Святий Миколаю, за татка! Я буду чемним, обіцяю!..»

ТИХА НІЧ

Вірш Людмили Горової

Тиха ніч, ніч свята,
Спокій всіх огорта.
Наче відблиски зорі
На ялинці ліхтарі
Ніжно-ніжно мерехтять.
Тиха ніч, ніч свята
Мати Сина пригорта.
Хай тепло обіймів цих
Зігріває нас усіх
Радістю Різдва.
Тиха ніч, ніч свята,
Час Різдва вже настав.
Час любові, щастя час —
Хай він кожному із нас
Втіху й радість принесе.

Різдвяний колач

ЯК ЙОГО ПЕЧУТЬ У НЬЮ ЙОРКУ

Маріанна Душар, авторка кулінарного дослідницького проєкту «Пані Стефа»

Я мала нагоду бути на майстер-класі з традиційних різдвяних солодошів в Українському Музеї в Нью Йорку, що їх проводять вже багато років п. Люба Волинець і п. Ляриса Зелик разом з товаришками. Там дізналася, як печуть колач з досить солодкого тіста, не прісний і не пісний. На Святвечір він лежить по-важно посередині столу, всередину його ставлять свічку, яку запалюють під час Вечері. Три коси символізують Трійцю, а форма — коло — неперервність життя. Є ще місцеві видозміни колача, коли його не заплітають в коло, а роблять лише косу з 3 чи 4 валків тіста. Його кладуть на білу серветку та сіно, і він символізує новонароджене Дитя.

Подаю перепис того колача. І майте на увазі, що борошно буває дуже різним, тому його можна додати трішки більше або менше — пильнуйте за вашими відчуттями тіста!

РОЗЧИНА

¼ унції сухих дріжджів
1 ст. ложка цукру
1 ст. ложка борошна
2 ст. ложки теплого молока
10—11 унцій борошна
17 унцій теплого молока
Змішати дріжджі, 1 ст. ложку цукру, 1 ст. ложку борошна, 2 ст. ложки теплого молока й почекати, щоб почало бродити. Змішати з рештою борошна та молока, які призначені для розчини. Покласти під рушник у тепле місце і дати, щоб збільшилася в об'ємі вдвічі.

ТІСТО

2 яйця
8 жовтків
4 унції цукру
16 унцій борошна
1 ч. ложка солі
2 ч. ложки ванільного екстракту
цедра з 1 цитрини та 1 помаранча
1,5 унції рому, бренді чи віскі
4 унції несоленого розтопленого масла
Збити 2 яйця і всі жовтки з усім цукром, додати до розчини. Додати всі інші компоненти, крім розтопленого масла. Замісити тісто. Додати роз-

топлене не гаряче масло й місити, доки все масло не вбереться, а тісто не стане еластичним і не прилипає до рук. Покласти тісто в миску, змащену олією, під рушник у тепле місце, щоб вирости вдвічі. Тоді обім'яти і плести колач. Колач плететься з 2, 3 або 4 (можна і з 6) валків. Як саме — видно на фото.

Найкраще пекти колач у формі з отвором посередині, хоч можна взяти тортівницю і покласти всередину порожню бляшанку. Форму треба змастити олією та обтрусити борошном (якщо хвилюєтеся, чи колач добре вийматиметься — то застеліть пергаментом).

До випікання колач має вирости ще раз. Перед випіканням збити 2 жовтки з 1 ст. ложкою води та на-смарувати колач. Посипати маком. Пекти до 1 год у попередньо розігрітій до 375° F пічці. Якщо занадто рум'яниться — накрити фольгою. Як повністю вистудиться, прибрати гілочками сосни чи ялини, горішками, калиною.

XXXII Конвенція Союзу Українок Америки

Оголошення про XXXII Конвенцію США. 1:3.

95-ліття США

Оголошення про святкування. 10:40.

Благодійність

Датки на Український Музей у Нью Йорку. 12:14.
 Допомога жертвам війни Гідності. 1:33; 2:22; 6:30; 9:29; 12:7.
 Допомога жертвам повені в Україні. 10:25.
 Загальний фонд та інші. 2:22; 6:30; 9:29; 12:7.
 Пресовий фонд. 1:33; 2:22; 6:30; 9:29; 11:29; 12:7.
 Стипендійна Акція США. 1:22; 2:21; 3:27; 4:26; 5:32;
 7—8:29; 10:28; 12:28.
 Суспільна опіка. 2:22; 6:30; 9:29; 11:29; 12:7.
 Тривалий фонд США Жіночих студій. 5:29; 9:29; 11:29.
 Фонд бабусь. 2:22; 6:30; 9:29; 12:7.
 Фонд допомоги сиротам. 6:30.
 Фонд Духовного розвитку України. 6:30; 11:29.
 Фонд «Нагодуй Америку». 9:13; 10:26.

Благодійність повертається вдячністю

Ліда Білоус. 7—8:30.

Ока Грицак. 3:15.

Видатні постаті минулого й сучасності

Аліна Акуленко. Дві жінки, що почали історію українського фемінізму. 5:15.
Аліна Акуленко. Єлена Прекрасна. 2:4.
Аліна Акуленко. Нездійснений вибір вічного романтика. 4:4.
Валентина Шемчук. Полтавські лики Кобзаря засяяли у Львові й у Торонто. 3:7.
Інга Григанська, Надія Бурмака. Він не збирав земних скарбів. Пам'яті Володимира Войцюка. 6:14.
Ліна Костенко. Кобзареві. 3:6.
Любов Дмитришин-Часто. Вона гідна нашої пам'яті. 5:22.
Микола Сидорук. Лесі Українці. 2:3.
Михайло Вербицький — автор гімну України. 3:8.
Наталія Тихолоз. Франко і вишиванка. 5:4.
Оксана Бризгун-Соколик. Софія Русова. У 80-ту річницю смерті. 3:14.
 Пам'яті Володимира Івасюка. 3:3.
Тетяна Беценко. «Він Україну любив так, як можна любити лише Бога». Слово про Б. Антоненка-Давидовича. 7—8:7.
Тетяна Беценко. «Моя земля для мене — рай». До 100-літнього ювілею Д. Білоуса. 5:19.

Вісті з Головної Управи США

Звернення до союзниць. 6:8.
Маріянна Заяць, голова США. Ділимося вітками та думками. 1:2; 2:2; 3:2; 4:2; 5:2; 6:2; 7—8:2.
Маріянна Заяць. Слово голови США. 9:2; 10:2; 11:2; 12:2.

Вісті зі СФУЖО

Проголошення 32-го Літературного конкурсу ім. Марусі Бек. 3:18.
 Річні наради СФУЖО 2020. 12:6.

Вітання та слова вдячності

Дякуємо, Комп'ютопринт! Дякуємо, Марійко! 9:9.
 З Днем Незалежності. 7—8:3.
 Ласкаво просимо, наш новий головний редакторе! 11:4.

Діяльність відділів США

12-й Відділ. *Надія Дейчаківська.* Річні збори 12-го Відділу США. 4:32.
21-й Відділ. *Надія Семчук.* «Днесь народився». 3:26.

29-й Відділ. *Ірена Пискір-Біляк.* Гостя 29-го Відділу США ім. 500 Героїнь Кінгірі. 5:27.

30-й Відділ. *Віра Березовська.* 30-му Відділу США карантин не заважає бути активним. 9:20.

Лілія Балкова. Українські вечорниці у 30-му Відділі США. 2:31.

56-й Відділ. *Віра Боднарук.* Різдвяна зустріч союзниць 56-го Відділу. 3:24.

Лідія Білоус. Під час карантину. 9:28.

64-й Відділ. *Лариса Тополя.* День «Української кухні» організував 64-й Відділ США. 1:28.

Наталка Соневицька, Лариса Тополя. 64 роки 64-му Відділу США. 2:6.

65-й Відділ. *Оксана Кузишин.* 65-й Відділ США у Нью Бронсвік святкує своє 65-ліття. 12:30.

73-й Відділ. *Марія Николіук.* Вишивані вечорниці у 73-му Відділі США. 2:29.

76-й Відділ. *Наталія Шморон.* Карантин — не причина зупиняти благодійність. 9:17.

90-й Відділ. *Оксана Крилюк.* Ярослава Острук. 3:28.

113-й Відділ. *Леся Раковська.* Гідний стипендіат 113-го Відділу США. 3:23.

120-й Відділ. *Зоряна Ставична-Костів, Наталія Савка.* «Вигнані з отчих земель». Лемки. 3:21.

Тетяна Тимків. Сила української громади. 1:27.

125-й Відділ. *Лідія Корсун.* Відкриваємо нові імена: Життя і творчість П. Плитки-Горицьвіт. 5:29.

129-й Відділ. *Ореста Добош-Шемберко.* Нехай не збідніє рука. 9:26.

138-й Відділ. *Марія Блум.* Підтримуємо тих, хто має потреби. 9:27.

142-й Відділ. *Людмила Новоринська-Телебзда.* Неперервний ланцюг поколінь. 4:28.

Діяльність округ США

Леся Шебець. Шана американським жінкам — піонеркам жіночого руху. 12:29.

Лідія Слиж. Наші союзниці. Виступ голови Округи США Нью Йорк на Дні Союзниць. 1:6.

Лідія Слиж. Традиційне «Засвічення ялинки» в Окрузі США Нью Йорк. 2:23.

Марія Щерб'юк. Зустріч за святочним Різдвяним столом. Округа США в Чикаго. 2:26.

Надія Семчук. День Союзниць в окрузі Нью Йорк. 1:24.
 Союзниці Округи Нью Йорк допомогли союзницям Івано-Франківщини. 10:29.

Культура, духовність

Аліна Акуленко. Забороняй, щоб панувати: як забороняли книжки в Україні, і що з того вийшло. 12:8.

Аліна Акуленко. Найвідоміший в Україні міжнародний літературний конкурс «Коронація слова» святкує двадцятиліття. 7—8:3.

Аліна Акуленко. Про мову і закон. 10:9.

Аліна Акуленко. Три книжки. 3:36.

Аліна Акуленко. Що я знаю про фемінітиви. 6:20.

Анатолій Мурга. Союз Українок Америки та Українська Капеля Бандуристів Північної Америки вшановують Лесю Українку. 10:12.

Дивовижний світ української художниці Ольги Ковтун. 4:6.
 Друге видання книги Оксани Кісь про українок-політ'язнів ГУЛАГу. 7—8:13.

Жартома та насправжки про українську мову друзів наших менших. 6:32.

Лідія Слиж. Ще раз про мову. 7—8:21.

Маріанна Душар. Про Великодні традиції нашої родини. 4:7.
Маріанна Душар. Українська галицька гастрономічна традиція. 2:14.
Надя Нинка. Запалім свічку пам'яті на вшанування жертв Голодомору 1932—1933 рр. 11:8.
Назар Обідзінський. «У тобі так гарно пахло давною, рудою-м'ятою, любистком». 3:16.
 Найцікавіші діалекти України: Як говорять у Харкові, на Донбасі, в Одесі та Галичині. 7—8:25.
 Настанови від Блаженнішого Митрополита Київського та всієї України Епіфанія. 9:12.
Наталія Павленко. Створення першого українського американського художнього довідника. 6:7.
Наталія Слободян. Як життєвий хліб довго шукав до мене стежку. 4:14.
Ніна Пінчук Ковбаснюк. Спомини про Голодомор. 11:10.
Оксана Дрогобицька. Даунтон по-галицьки. Як поведи-лися під час застілля 100 років тому. 4:18.
Олександра Юзенів. «Українські сільські голоси». 1:20.
Олександр Мацука. Велика брехня про великий голод: Слідами кремлівських фальсифікацій. 11:14.
Орися Сорока. Київська Трьохсвятительська духовна семінарія УГКЦ. 2:5.
Орися Сорока. Програма СУА «Духовне відродження України». Інтерв'ю з Валентиною Табакою. 1:4.
Раїса Лиша. З нами Святий Миколай. 12:5.
Святослав Левицький. І у Псалмах воскликнім Йому. Переспіви із Книг Псалмів. 6:18; 7—8:15; 11:33.
Тамара Кучерова. «На цвинтарі розстріляних ілюзій». 11:30.
Тарас Петриненко. Колискова 33-го. 11:34.
 «Тарас. Повернення». Інформація Громадського комітету підтримки фільму в США. 3:19.
Тетяна МакКой. Ковдра-стьобанка мандрує Америкою. 10:18.
 Українські прислів'я. 2:20.

Настанови для дописувачів: 4:25; 5:25; 6:7.

Наша сучасниця

Валентина Шемчук. Ірина Сенів. Та, хто життя віддає Україні. 1:8.
Марійка Гавришук. Катерині Турко — 100 років! 7—8:31.
Наталія Слободян-Байдюк. Євина пісня. Спогад про Єву Боруту з Гринівців. 12:1.
Тамара Кучерова. Поезія була єдиною її розрадою. 4:21.
Тетяна МакКой. Маруся Ветрова, «Свята і ясна». 2:17.
Юрій Ліпа. Українська жінка. 3:4.

Наша обкладинка

Олена Кульчицька. Мати Божа гуцульська. 1:5.
Галини Севрук. Керамічна робота. 2:13.
Valya. Клітинна пам'ять. 3:22.
 Писанки від Marta Tsuvanuk. 4.
Мотря Яцкевич Головінська. Мати й дитина. 5:25.
Ірма Осадца. Дерево життя. 6:3.
Оля Рондяк. Мати революції. 7—8.
 В. Табака, О. Грицак, О. Лодзюк Кривулич з чеком, який СУА надіслав організації «Нагодуй Америку». 9.
 Меморіал Голодомору у Вашингтоні, округ Колумбія. Фрагмент. 11.
 Український фольклорний колектив, що святкує Різдво у Національному музеї народної архітектури та побуту України під відкритим небом у Києві. 12.

Наше харчування. 2:36; 5:36; 6:36; 7—8:36; 9:38; 10:38; 12:34.

Нашим дітям

Оповідання, казки:

Анатолій Григорук. Коваль клепле, поки тепле. 2:34.

Важливі свята у жовтні. 10:36.
Зірка Мензатюк. Український прапор. Сім днів.
Лариса Тополя. Лист до Святого Миколая. 12:32.
Леся Храплива-Щур. Мама. 5:34.
Надія Красоткіна. Про бузинову гілочку та чарівну сопілочку. 4:34.
 Прислів'я, пов'язані з Покровою та козаками. 10:37.
 Як українців голодом нищили. 11:36.
Вірші:
Людмила Горова. Віршенята-кошенята. 6:34.
Людмила Горова. Молитва на Покрову. 10:37.
Людмила Горова. Тиха ніч. 12:33
Наталія Демиденко. Українські вишиванки. 5:35.
Ніна Виноградська. Уривок із поеми «Голодомор». 11:37.
Петро Перебийнос. Сніговик. 1:35.
 Щедрівки для хлопчиків і дівчаток. 1:34.
Загадки, завдання, вікторини:
 Вікторина про козаків. 10:37.
 Вірші-загадки Леоніда Глібова. 3:34.
 Розфарбуй вишиванку для солдата. 5:35.
 Розфарбуй хлопчика, що грає на сопілочці. 4:35.

Некрологи

Любомира Шеремета. 10:32.
 Марта Коломиєць. 10:33.
 Надя Шмігель (1932—2020). 5:23.
 Наталія Гевко. 9:34.
 Прощаємо на вічний спочинок Ірену Петрич. 5:25.
 Прощаємо нашу членкиню Надію Бігун. 4:36.
 Світлої пам'яті Марії Наваринської. 10:32.
 Світлої пам'яті Олександри (Лесі) Юзенів. 11:38.
 Спомин про Раїсу Кохно. 7—8:32.

Новини УКУ та Центру СУА з жіночих студій

Галина Теслюк. Курс «Жіночі постаті Старого Завіту». 9:11.
Галина Теслюк. Новини Центру СУА з жіночих студій в УКУ. 7—8:10.

Поезії

Богдан Лепкий. Різдво. 1:17.
Борис Олійник. Посіяла людям. 5:28.
Іван Франко. Великдень. 4:3.
Ірина Сенік. Сувій полотна. 5:21.
Людмила Степанишена. Я так люблю простих людей. 3:17.
Надія Умриш. А що таке життя? 7—8:18.
Наталія Байдюк-Слободян. Писанки. 4:29.
Олександр Олесь. Журавлі. 4:9.
Софія Степанишена, Руслан Степанишен. Що може бути краще за сім'ю. 5:14.
Тетяна МакКой. Жінка квітки саджала. 6:32.
Тетяна МакКой. Журавлині плачі. 11:11.
Тетяна МакКой. Невінчана сотниківна. 2:11.
Тетяна МакКой. Пташина під вікном. 3:36.
Тетяна МакКой. Ялинка в хаті. 1:23.
Юрій Тітов. Ісусові ніхто не допоміг. 4:20.
Ярка Богач. Стежки звичайні і земні. 4:36.

Показчик статей — 2020. 12:35.

Розвідки. Публікації

Аліна Акуленко. Мій новорічний маніфест. 1:10.
Володимир Гевко. Коронавірус — це тигр, що застрибнув у човен нашого життя. 9:29.
 Думки на кожен день. 7—8:32.
Едвард Козак (ЕКА). «Та прийдуть до тебе Три празники в гості...» 12:19.

ПОКАЖЧИК СТАТЕЙ — 2020

З книги *Євгена Онацького* «Очима душі, голосом серця». 6:23; 7—8:19.

Лідія Слиж. «Мамина світлиця». Спогади раннього дитинства. 5:13.

Любов Дмитришин. Київські зустрічі. 1:18.

Любов Дмитришин. Неймовірне можливе. 4:16.

Надія Дейчаківська. «Тисяча доріг — Тисяча стежин». 4:20.

Надія Швадчак. Маленька жінка у вікні. 4:23.

Наталія Слободян. Яким було моє перше знайомство з Шевченком. 3:9.

Олег Романчук. 10 стратегій, які допоможуть нам впоратись з викликами пандемії. 5:9.

Тетяна Беценко. Магія та лікувальна енергетика рідного слова. 9:30.

Тетяна МакКой. Як Надійка йшла навстріч надії. 4:22.

Слідами наших публікацій

Оксана Кузишин. Лист до редакції журналу. 2:36.

Сторінка для батьків

Володимир Гевко. На літо — до бабусі. 6:33.

Лист Авраама Лінкольна вчителю свого сина. 4:24.

Поради батькам. Запитання, які варто ставити дітям. 7—8:23.

Сельма Лагерлеф. Свята ніч. Легенда. 12:20.

«Тобі ніхто нічого не винен...» Лист *Гаррі Брауна* донці на Різдво. 1:9.

Сторінками літопису СУА

Лариса Тополя. Сторінками літопису СУА. 7—8:17.

Лариса Тополя. Чим жив СУА та українство у червні 1944? 6:4.

Сторінка редактора Лариси Тополі

2020 рік оголошено Всесвітнім роком Біблії. 2:1.

Болючі стежки страшної трагедії. 11:5.

Від Дня щастя до Дня поезії. 3:1.

Два крила, на яких тримається людство. 9:5.

«І Слово стало тілом, і перебувало між нами». 4:1.

Молоді архітектори наших змін. 7—8:1.

Основний оберіг державности. 6:1.

Притишена Планета. 5:1.

Різдвяно-новорічна Магія Добра. 1:1.

Час для відкриття шедеврів — зовні та всередині себе. 10:5.

Болючі стежки страшної трагедії. 11:5.

Український музей у Нью Йорку

Василь Махно. Живопис Михайла Туровського. 9:6.

Мирослав Шкандрій. Виставка «Імпульс модерности: українське мистецтво кінця XIX — початку XX ст. 10:6.

Українська звиятя

Володимир Регеша. Лист з фронту. 2:10.

Лідія Слиж. Жінки — героїні Української

Повстанської Армії. 9:8.

Листівки Української Повстанської Армії. 1:6.

Роман Коваль. Українці — войовничий і рідний. 10:34.

Цей день в історії

Ірина Лівобережна. Зі святом Маковія. 7—8:12.

Марія Хоросницька. Вербна неділя. 4:15.

Олександр Мацука. Що сталося 22 червня 1941 року: Відділяючи зерно від половини. 6:12.

Олександра Юзенів. До Дня працівників освіти.

Спогади про навчання і вчителів. 10:22.

Цей день в історії: 4:5.

SUBJECT INDEX – 2020

Art and Culture (see also The Ukrainian Museum)

An Artist's Story (P. Zalisko) 6:25

An Interview with an Artist: During the Days of Covid (P. Zalisko) 9:16

Artist Statement: Etudes (I. Sochynsky) 10:11

Building Ukrainian American Artist Directory (N. Pawlenko) 6:6

Calling All Ukrainian American Artists (N. Pawlenko) 10:8

Embroideries from the Gulag (O. Rondiak) 7-8:14

Give Up Your Daily Bread ... Holodomor: The Totalitarian Solution 11:6

Honoring the Memory of the Victims of the Holodomor in New Jersey 11:12

Ilona Sochynsky: About the Artist 10:10

Jacques Hnizdovsky's Unknown Art (O. Zynycz) 4:31

The Lasting Legacy of Heorhii Narbut 12:12

Mr. Jones (A. Chalupa) 11:18

Painting Through the Pandemic (C. Saj) 10:16

A Story for Children and Adults (M. Stefaniuk) 7-8:34-35

Ukraine and Ireland: Observations on Cultural and Historic Parallels (N. Gawdiak) 1:12

UNWLA and Ukrainian Bandurist Chorus of North America Partner to Commemorate Lesia Ukrainka (A. Murha) 10:13

Vyshyvanka: Taking Our Treasures "Out of the Closet" (N. Pawlenko) 1:31

WBENA: More than an Ensemble (A. Kytasty Kuzma) 10:14

"When We Starve" Documentary Film (B. Buniak) 11:24

"Where Have All the Mallows Gone?" The Holodomor Art of Lydia Bodnar-Balahutrak (M. Mudrak) 11:28

With Gratitude to the Sisterhood: Reflections on the Creation of the National Holodomor Memorial (L. Kurylas) 11:20

The Women's Bandura Ensemble of North America 10:15

Our Life front covers and artists

Ceramic work (Halyna Sevruk) 2:1

Hutsul Madonna (Olena Kulchytska) 1:5

Maty Revolution (O. Rondiak) 7-8:14

Mother and Child (M. Holowinsky) 5:24

National Holodomor Memorial, architect L. Kurylas 11:1

Pysanky by Marta Tsuvanyk 4:1

Tree of Life (Irma Osadsa) 6:29

WEB Memory (Valya) 3:17

Our Life back covers and artists

Bullfinches (O. Wolowacz) 2:38

Measuring the Heart's Capacity (P. Zalisko) 6:38

Pysanky by Sister Josaphat Slobodian, OSBM 4:38

River in Winter (T. Blanco) 1:38

Daria Romanko and Quilt 3:38

Books and Poetry

A New Memoir of the Holodomor (N. Nynka) 11:32

Stories About History: The Works of Marsha Forchuk Skrypuch 1:15

Word by Word: A Spotlight on 100 Years of Literary Publications (K. Rychtycka & M. Stefaniuk) 3:29

Covers (see also Art and Culture)

Feeding America Donation 9:1

National Holodomor Memorial 11:1

Ukrainian Folk Group Celebrating Rizdvo (Christmas) in Kyiv 12:1

UNWLA 95th Anniversary Virtual Gala announcement 11:40

Women's Bandura Ensemble of North America 10:1

Covid-19

An Interview with an Artist: During the Days of Covid (P. Zalisko) 9:16

Appeal for Stories and Photos (M. Zajac, N. Pawlenko, N. Nynka) 6:8

Branch 8 Covid-19 Initiatives 9:26

Branch 98 Covid-19 Initiatives 9:26, 9:27

Branch 134 Covid-19 Initiatives (M. Nynka) 9:26

Branch 137 Covid-19 Initiatives 9:27

Coping with Covid-19 Isolation (M. Crans) 6:9

SUBJECT INDEX – 2020

Corona Walks (T. Cornelison) 6:9
Covid-19 Face Masks (N. Liteplo) 9:21
Déjà Vu All Over Again (T. Cornelison) 9:14
New Jersey Regional Council: “A Bit of Sunshine” Outreach Project (O. Lodziuk Krywulych) 9:18
North Port’s Branch 56 Hosts Literary Evening as Antidote to Pandemic (P. Zalisko) 9:19
Some Thoughts on Covid (I. Magun) 9:35
Ukrainian Touring Troupe “Rizba” Held Captive (W. Kasian) 5:12
UNWLA Branch Activity during the Covid-19 Pandemic: What We Learned (C. Boyko, N. Pawlenko) 9:22
When All You Have Is Lemons: Branch 75 Initiates New Outreach Programs (I. Sawchyn) 9:24

Gratitude

Thank You, Computoprint! 9:9
To Tamara Stadnychenko Cornelison (UNWLA National Board) 9:15

Health

The Dark Side of Human Nature (I. Magun) 11:35
Dots (I. Magun) 12:23
Emotional Resilience (I. Magun) 3:33
Getting a Hold on Our Anger (I. Magun) 10:35
How to Spice Up Your Life (I. Magun) 1:36
How Your Brain Creates Happiness 6:33
Maximizing Your Immune System (I. Magun) 4:33
Properly Caring for Your Largest Organ (I. Magun) 2:33
The Psychological Effects of Color (I. Magun) 5:33
Some Insight on Love (I. Magun) 7-8:33
Some Thoughts on Covid (I. Magun) 9:35

Holodomor

Branch 136 Holodomor Exhibit (N. Santarsiero) 2:24
Give Up Your Daily Bread ... Holodomor: The Totalitarian Solution 11:6
Honoring the Memory of the Victims of the Holodomor in New Jersey 11:12
Mr. Jones (A. Chalupa) 11:18
National Holodomor Memorial front cover 11:1
A New Memoir of the Holodomor (N. Nynka) 11:32
Preserving the Memory of the Holodomor: The Gareth Jones Diaries (O. Lodziuk Krywulych) 11:19
“When We Starve” Documentary Film (B. Buniak) 11:24
“Where Have All the Mallows Gone?” The Holodomor Art of Lydia Bodnar-Balahutrak (M. Mudrak) 11:28
With Gratitude to the Sisterhood: Reflections on the Creation of the National Holodomor Memorial (L. Kurylas) 11:20
Working for Recognition of the Holodomor (D. Duzyj) 11:26
Working to Revoke Duranty’s Pulitzer Prize (O. Piaseckyj) 11:16

In Memoriam

Geraldine “Gerri” Hajduk 9:33
Patricia Ann Mokrycki 6:29
Irene H. Ochrymovych 6:28
Wolodymyra Tesluk 9:32
Martha Turczyn 1:33

Life in the Diaspora

Home of Angels (Viktor and Betsy Decyk) 2:9
In the Beginning (O. Makarushka-Kolodiy) 7-8:11
Jurij Dobczansky and the Library of Congress (N. Pawlenko) 5:6
What’s in a Name? (D. Romanko) 3:12

Miscellaneous

Labor Day Tales (N. Gawdiak, M. Crans, T. Cornelison) 7-8:28
Some Thoughts on Volunteering and Working with Others (O. Zynycz) 4:11

Our Life

Guidelines for Submitting Articles to *Our Life* 4:13

Letters from Readers 3:32
OL Press Fund: 1:33, 2:22, 6:30, 12:40
To Our Readers ... Thank You! 12:40
2020 Subject Index (English) 12:37
Welcome Our New Editor-in-Chief 11:4

Social Welfare

Feeding America (O. Hrycak) 9:13
Feeding America donation front cover 9:1
Feeding the Hungry, UNWLA for USA donations 10:26
Flood Relief donations 10:25
Flood Relief for Western Ukraine 10:24

Theater

Opera GAZ: History’s Instructions (O. Jennings) 3:13

The Ukrainian Museum

Give Up Your Daily Bread ... Holodomor: The Totalitarian Solution 11:6
The Lasting Legacy of Heorhii Narbut 12:12
A Trip to the Ukrainian Museum in NYC? Yes, Please (N. Pawlenko) 2:19

UNWLA Anniversary

UNWLA 95th Anniversary Virtual Gala announcement 11:40

UNWLA Branches and Regional Councils

Branch 8 Covid-19 Initiatives 9:26
Branch 56 Meeting: Elections and Presentations 4:30
Branch 56 North Port’s Branch 56 Hosts Literary Evening as Antidote to Pandemic (P. Zalisko) 9:19
Branch 56 Presentation at Sarasota Embroidery Guild 4:31
Branch 75 When All You Have Is Lemons: Branch 75 Initiates New Outreach Programs (I. Sawchyn) 9:24
Branch 88 Donates Must-Read Books to Library (I. Gramiak) 1:32
Branch 95 Olde World Christmas 2:27
Branch 98 Covid-19 Initiatives 9:26, 9:27
Branch 124 Members Commemorate 20th Anniversary (O. Czerkas) 6:26
Branch 134 Covid-19 Initiatives (M. Nynka) 9:26
Branch 136 Holodomor Exhibit (N. Santarsiero) 2:24
Branch 136 A New Author Among Us: Valentina Dimitri (N. Santarsiero) 9:10
Branch 137 Covid-19 Initiatives 9:27
New Jersey Regional Council: “A Bit of Sunshine” Outreach Project (O. Lodziuk Krywulych) 9:18

UNWLA Convention

Announcement for XXXII Convention 1:3
Change of Date Announcement 5:3, 6:3
Reports for Convention Books (C. Boyko) 3:11

UNWLA Membership and New Members

Welcoming New Members 6:31

UNWLA President

Reflections from the President (M. Zajac) 9:3, 10:3, 11:3, 12:3
Sharing Thoughts, News & Views (M. Zajac) 1:11, 2:12, 3:10, 4:10, 5:8, 6:5, 7-8:9

UNWLA Scholarship Program (news and donations)

1:22, 2:21, 3:26-3:27, 4:26, 5:32, 7-8:29, 10:28, 12:28
A Fond Farewell to M. Orysia Jacus 4:27

UNWLA in Ukraine

Appeal to Aid Flood Victims in Ukraine 7-8:9
Babusi Fund: Some Information and a Query (O. Hrycak) 4:12

Women in Our World

Heroines of the Ukrainian Insurgent Army (L. Slysh) 12:26
Natalie Kononenko: From DP to Award Winning Professor 1:16
Women in the Gulag, 1940-1950: A Presentation by Dr. Ok-sana Kis’ (I. Gramiak) 3:20

ГОЛОВНА УПРАВА СОЮЗУ УКРАЇНОК АМЕРИКИ

Почесні голови СУА:
Анна Кравчук, Ірина Куровицька
Маріянна Заяць – голова СУА

ЕКЗЕКУТИВА

Ліда Яхницька	1-ша заступниця голови
Христина Бойко	2-га заступниця голови
Надя Нинка	3-тя заступниця голови
Ірина Бучковська	секретарка скарбник
Віра Кушнір	фінансова секретарка
Валентина Табака	вільна членкиня
Наталія Павленко	вільна членкиня
Оксана Скипакевич Ксенос	парляментарист

ГОЛОВИ ОКРУЖНИХ УПРАВ

Ярослава Глинська	Детройт
Лариса Заїка	Філадельфія
Лідія Слиж	Нью Йорк
Оксана Лодзюк Кривулич	Нью Джерзі
Галина Ярема	Огайо
Катерина Івасишин	Чікаго
Катерина Таньчин	Нова Англія
Аліса Сердюк	Центральний Нью Йорк
Оля Черкас	зв'язкова віддалених відділів
Іванка Олесницька	зв'язкова вільних членкинь

РЕФЕРЕНТУРИ

Ока Грицак	суспільної опіки
Анна Кравчук	стипендій
Софія Геврик	у справах культури
Оксана Лодзюк Кривулич	соціальних засобів комунікації
Наталія Павленко	мистецтва та музею

КОНТРОЛЬНА КОМІСІЯ

Рома Шуган	голова
Рената Заяць	членкиня
Ірена Рішко	заступниця членкині
Орися Зінич	заступниця членкині

**СТИПЕНДІЙНА АКЦІЯ СУА
UNWLA, INC. SCHOLARSHIP/
CHILDREN-STUDENT SPONSORSHIP PROGRAM**
171 Main St., P.O. Box 24, Matawan, NJ 07747-0024
Phone/Fax: 732-441-9530
E-mail: nazustrich@verizon.net

NATIONAL BOARD OF THE UKRAINIAN NATIONAL WOMEN'S LEAGUE OF AMERICA, INC.

Honorary Presidents:
Anna Krawczuk, Iryna Kurowyckyj
Marianna Zajac – President

EXECUTIVE COMMITTEE

Lydia Jachnycky	1 st Vice President
Christine Boyko	2 nd VP — Membership
Nadia Nynka	3 rd VP — Public Relations
Iryna Buczkowski	Secretary Treasurer
Vera N. Kushnir	Financial Secretary
Valentyna Tabaka	Officer-at-Large
Natalia Pawlenko	Officer-at-Large
Oksana Skypakewych Xenos	Parliamentarian

REGIONAL COUNCIL PRESIDENTS

Yaroslava Hlinska	Detroit
Larysa Zaika	Philadelphia
Lidia Slysh	New York City
Oksana Lodziuk Krywulych	New Jersey
Halyna Yarema	Ohio
Katherine Iwasyszyn	Chicago
Kateryna Tanchyn	New England
Alisa Serdyuk	Central New York
Olya Czerkas	Liaison for Branches-at-Large
Ivanka Olesnycky	Liaison for Members-at-Large

STANDING COMMITTEE CHAIRS

Oka Hrycak	Social Welfare
Anna Krawczuk	Scholarship
Sophia Hewryk	Cultural Affairs
Oksana Lodziuk Krywulych	Social Media
Natalia Pawlenko	Arts and Museum

AUDITING COMMITTEE

Roma Shuhan	Chair
Renata Zajac	Member
Irene (Tatiana) Rishko	Alternate Member
Irena (Orysia) Zinycz	Alternate Member

УКРАЇНСЬКИЙ МУЗЕЙ / THE UKRAINIAN MUSEUM
222 East 6th Street, New York, NY 10003
212-228-0110 / Fax: 212-228-1947
E-mail: info@ukrainianmuseum.org
Website: www.ukrainianmuseum.org

Periodicals Postage Paid at Rochester, NY and at additional mailing offices (USPS 414-660)

Нашим читачам... дякуємо!

Ви набагато більше, ніж читачі — Ви також наші кореспонденти, наші письменниці та наші партнери. Завдяки нашій співпраці та Вашій підтримці «Наше життя» нині — це найстаріший і найбільший український жіночий журнал у діаспорі, журнал, на сторінках якого звеличуємо надзвичайних жінок США, Вашу важливу працю та Ваші видатні досягнення. Оскільки організація святкує своє 95-річчя та впевнено йде до свого столітнього ювілею, будь ласка, продовжуйте бути гарантом процвітання та довголіття «Нашого життя», підтримуючи його через Пресовий фонд США.

Ми високо поцінуємо Вашу підтримку та сподіваємося на ще багато років плідної співпраці.

To our readers ... thank you!

You are much more than readers — you are also our correspondents, our writers, and our partners. Thanks to your collaboration and support, *Our Life* today is the oldest and largest Ukrainian women's magazine in the diaspora, a magazine that celebrates the extraordinary women of the UNWLA, your important work and your remarkable achievements. As the organization celebrates its 95th anniversary and looks forward to its centennial, please continue to ensure the success and longevity of *Our Life* by supporting the UNWLA Press Fund.

We greatly appreciate and value your support and look forward to many more years of fruitful collaboration.

To support *Our Life*, please send your check made out to the UNWLA Press Fund to:
Our Life, 203 Second Avenue, 5th Floor, New York, NY 10003-5706